

Onsdag den 21. november 2012 (D)

1

23. møde

Onsdag den 21. november 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
(Se nedenfor).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om udbyttedeling ved anvendelse af genetiske resurser.

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 15.11.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om Kort- og Matrikelstyrelsen. (Fri anvendelse af visse data samt varetægelse af søopmåling).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 15.11.2012).

1) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Kan ministeren bekræfte, at det ridende politi har været sat ind i forbindelse med fodboldkampe, rydning af Ungdomshuset, demonstrationer i Sandholmlejren og COP15, og vil ministeren i den forbindelse redegøre for, hvorfor ministeren gav urigtige oplysninger, da ministeren i et samråd i Retsudvalget den 8. november 2012 sagde, at politiets rytterisektion i København ikke har været sat ind i forbindelse med håndtering af gadeuroligheder og lignende optøjer?
(Spm. nr. S 482).

2) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Agter ministeren at genoverveje beslutningen om at nedlægge det ridende politi på baggrund af de nye oplysninger om det ridende politis aktiviteter?
(Spm. nr. S 483).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til et landsdækkende og permanent dna-register, som ville gøre, at pædofile voldtægtsforbrydere kunne fanges på et tidligt tidspunkt?
(Spm. nr. S 490).

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren forklare sin holdning til de meget korte og symboliske straffe for pædofili, der øger risikoen for, at pædofile kører rundt i landet og kidnapper piger, som de voldtager, når de i stedet kunne sidde fængslet eller være medicinsk kastreret, og i den sammenhæng forklare spørgeren, hvorfor ministeren modarbejder disse foranstaltninger?

(Spm. nr. S 491).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Anerkender ministeren, at østarbejdere og andre udenlandske arbejdstagere bidrager positivt til væksten og velstanden i Danmark?
(Spm. nr. S 437 (omtrykt)).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Ulla Tørnæs (V):

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling mellem ledige, der opbruger retten til dagpenge før den 1. januar 2013, og ledige, der opbruger retten til dagpenge efter den 1. januar 2013?

(Spm. nr. S 479).

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Ulla Tørnæs (V):

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling, der kommer til at finde sted for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af modregning af formue og ægtefælles indkomst, og kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af »uddannelsesløft for ledige«, jf. finanslovsforslaget for 2013?

(Spm. nr. S 480).

8) Til kulturministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad har ministeren af visioner for fremtidens folkeoplysning?
(Spm. nr. S 485).

9) Til kulturministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvad er ministerens kommentar til den seneste udvikling i Egedal-svængesagen, mener ministeren, at det er udtryk for kulturel udvikling, når beboerbestyrelsen i Egedal svænge vedtager at afskaffe julen i et bestemt boligområde, fastholder ministeren, at danske traditioner, herunder julen, er til forhandling, og hvilke grupper og personer mener ministeren, at danskerne skal forhandle med?

(Spm. nr. S 489).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 87 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love. (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndighed og politi, oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, shortselling, ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter m.v.).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra statsministeren har jeg modtaget meddelelse om, at ressortansvaret for Nordsøfonden, herunder Nordsøenheden, med den til området hørende lovgivning overføres fra klima-, energi- og bygningsministeren til erhvervs- og vækstministeren.

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Statsministeren besvarer spørgsmål i dag, og jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse.

Kl. 13:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for det. Først og fremmest vil jeg endnu en gang udtrykke min utrolig store glæde over, at det er lykkedes at indgå en aftale om SAS. Jeg håber selvfølgelig nu, at der kan blive mere ro om SAS' virksomhed. Der er ingen tvivl om, at et stærkt SAS er godt for Danmark. Det er i det hele taget godt, at vi kan bevare Københavns Lufthavn som et knudepunkt for forbindelser til hele verden, og det er også en af grundene til, at vi er så glade for, at det er lykkedes at få SAS på plads. Så vidt SAS.

Nu til en anden ting, som også optager os meget. I morgen tager jeg jo som bekendt til Bruxelles for at deltage i det ekstraordinære EU-topmøde om EU's budget for 2014-2020. Forhandlingerne om EU's budget er meget vanskelige, og det bliver de også den her gang. Fra dansk side har vi tre hovedprioriteter.

For det første har vi gjort det krystalklart, at vi insisterer på, at der skal ske en korrektion af det danske EU-bidrag, en korrektion på 1 mia. kr. årligt på EU-budgettets indtægtsside. Det er simpelt hen ikke fair, at vi skal betale til andre velstående landes rabatter.

For det andet arbejder regeringen sammen med en række andre lande for, at EU's udgifter skal holde sig inden for en samlet ramme af 1 pct. af EU's samlede bruttonationalindkomst.

For det tredje vil vi fra dansk side arbejde for, at der sker den størst mulige modernisering af EU's budget, sådan at vi prioriterer områder som forskning, klima og uddannelse.

Til sidst et par ord om de meldinger, der over weekenden er kommet fra Venstre – meldinger om Danmarks konkurrenceevne og de offentlige udgifter. Det er jo emner, som regeringen helt fra dag et har lagt overordentlig stor vægt på, og det er godt – synes jeg – at Venstre nu melder sig på banen. Men jeg tror egentlig også, der er rigtig mange, som sidder tilbage med samme spørgsmål, og det er: Hvorfor gjorde man ikke noget ved problemerne, dengang man selv sad i ministerkontorerne, dengang konkurrenceevnen blev forringet med 20 pct., økonomien blev overophedet, og de offentlige udgifter skred år efter år?

Vi har valgt at gå anderledes til værks. Den finanslovaftale, som vi netop har indgået med Enhedslisten, har som bekendt en meget beskeden vækst i den offentlige sektor, men det der med at lægge sig fast på et nulprincip år efter år giver ikke nogen mening. Regeringen har et velkendt udgangspunkt, og det er, at vi sigter efter en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. om året, og jeg vil gerne understrege, at det ikke er en stor vækst, den er faktisk temmelig beskeden, men målet er, at vi inden for en sund økonomi har mulighed for at finde penge til investeringer i mennesker, sådan at vi også kan have en social balance, og sådan at vi også via investeringer i mennesker kan forbedre vores konkurrenceevne. Hvor Venstre nu har indført et nulprincip som rettesnor, arbejder regeringen, kan man sige, efter et forsigtighedsprincip, hvor vi ikke bruger penge, før de er der, og det er et sundt princip, som sikrer troværdigheden om dansk økonomi.

Det andet, som jeg synes man bør diskutere, og som man kan spørge sig selv om, er, om Venstre reelt er optaget af og villige til at træffe de svære beslutninger, der skal til for at sikre den her nulvækst i den offentlige sektor år efter år. Jeg skal bare sige, at efter vi har forhandlet finanslov med Venstre, er det ikke mit indtryk, at det er så nemt for Venstre i virkeligheden at være med til at træffe de her svære beslutninger.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til statsministeren.

Sådan som der er blevet meldt til, antager jeg, at følgende spørgsmål kan nå igennem:

Ellen Trane Nørby (V)

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Christian Juhl (EL)

Ole Birk Olesen (LA)

Lars Barfoed (KF)

Jacob Jensen (V)

Martin Henriksen (DF)

Jeg tror desværre ikke, at vi når flere inden for timen. I første runde har spørger og minister som bekendt begge 2 minutters taletid, og herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 40**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Jeg vil egentlig gerne spørge statsministeren om noget paradoksalt. Når det handlede om hele Danmarks konkurrenceevne, når det handlede om at sikre, at vi ikke brugte flere penge, end vi havde, sikre reformer, så var Socialdemokraterne der aldrig, da vi sad i regering. Dengang vi lavede stramme finanslove på baggrund af Nationalbankens anbefalinger tilbage i 2006, hvor der var en bekymring for en ophedning af økonomien, foreslog Socialdemokraterne med den nuværende statsminister i spidsen at bruge yderligere 2 mia. kr.

Det var omtrent parallelt med, at man også foreslog en lønpulje på 5 mia. kr., fordi lønstigningerne i Danmark ikke steg hurtigt nok. Så lad være med at komme og belære andre om at tage ansvar i tide, for det er i hvert fald ikke noget, der kendetegner Socialdemokraterne. Derfor vil jeg også gerne høre om noget i forbindelse med hele det spørgsmål, der er om at træffe svære beslutninger, før Danmarks konkurrenceevne bliver udhulet yderligere. Der er det jo ret interessant at se, at statsministerens finansminister i forbindelse med hele diskussionen om SAS' meget kritiske situation var ude at sige – og nu citerer jeg ordret: Det er hundrede procent socialdemokratisk politik at gå 15 pct. ned i løn i SAS.

Der var altså ikke tale om, at man skulle lave reformer over en længere tid, der var tale om, at de ansatte i SAS skulle gå 15 pct. ned i løn over en nat. Ja, presset fra regeringen var sågar så stort, at finansministeren sendte en sms i en meget direkte tone, nogle har udlagt den som værende i en næsten truende tone, til SAS' ansatte for at forfølge det her ønske om hundrede procent socialdemokratisk politik over en nat at gå 15 pct. ned i løn.

Synes statsministeren ikke selv, det er rimelig paradoksalt, at når det så handler om Danmarks samlede konkurrenceevne, så står Socialdemokraterne og kritiserer alle andre i stedet for selv at være med til at tage ansvar?

Kl. 13:07

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes sådan set, det forholder sig omvendt. Det er Venstre, der kritiserer alle andre i stedet for selv at tage ansvar. Men det bliver vi jo nok ikke helt enige om. Det er jo Venstre, der har siddet med et kæmpe ansvar i de sidste 10 år, hvor konkurrenceevnen bare er faldet og faldet, uden at man reelt har gjort noget ved det. Det er også Venstre, som har haft vagten på et tidspunkt, hvor det åbenbart har været utrolig vanskeligt at få budgetterne til at holde år efter år. Der er masser af eksempler på, at budgetterne bare er skredet år efter år. Og det kan man ikke i længden.

Nu står vi så i en anden situation, hvor regeringen har lagt meget vægt på et forsigtighedsprincip, vi bruger ikke penge, vi ikke har, vi vil have, at budgetterne skal holde, og vi har også lagt os på en lille og beskeden vækst – men der er dog tale om en vækst – i den offentlige sektor, som vi mener er det, der skal til, og som altså er vores bedste skøn over, hvad der skal for at kunne fortsætte med at investere i mennesker. Det er sådan set vores satsning.

Venstre er optaget af, at danskerne generelt skal gå ned i løn, mens vi er optaget af at gå i gang med en bredspektret indsats, som skal sikre dansk konkurrenceevne, der bl.a. indebærer, at vi har mulighed for at investere i mennesker.

Kl. 13:09

Formanden:
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:09

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror måske, at statsministeren glemte at forholde sig til, at finansministeren har været ude at sige, at det er hundrede procent socialdemokratisk politik, at medarbejdere i SAS over en nat skal gå 15 pct. ned i løn. De eneste her i salen, der taler om en lønnedgang på 15 pct. over en nat, er statsministerens parti.

Det er tankevækkende, at statsministeren end ikke ønsker at kommentere det, men det er måske, fordi det står i skærende kontrast til alle de retoriske kritiske bemærkninger, der ellers kommer fra So-

cialdemokraterne, om, at det er komplet vanvittigt, og at det er usympatisk, når vi andre siger, at der er behov for reformer.

Vi gennemførte i de sidste år, vi sad i regering, reformer, som sikrede et ekstra arbejdsudbud på over 100.000 personer. Til sammenligning har statsministeren i det, statsministeren har betegnet som et historisk reformår, kun gennemført reformer, der sikrede et ekstra arbejdsudbud på lige omkring 20.000 personer. I Venstre har vi været der hver gang, vi har taget ansvar hver gang. Og derfor synes jeg egentlig, at statsministeren skal forholde sig til de økonomiske udfordringer, som Danmark står over for, i stedet for bare at fortsætte retorikken fra valgkampen, hvor man lover ting, som man ikke kan garantere kan blive til noget. Og derfor ville det klæde statsministeren at forholde sig til, om den nulvækst, man har på nuværende tidspunkt, så også er komplet vanvittig og usympatisk.

Kl. 13:10

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu stiller ordføreren mange spørgsmål på én gang. Jeg fornemmer, at hun meget gerne vil have en diskussion om SAS, og det vil jeg også meget gerne. Vi har i det sidste stykke tid stået i en overordentlig vanskelig situation for SAS, og det, det egentlig handler om, er, om man fortsat kan bede skatteborgerne om at være med i et selskab, som ikke giver overskud. Det mener jeg ikke man kan, og det mener finansministeren heller ikke. Det var derfor, han meget klart og i et sprog, der ikke kunne misforstås, fortalte kabinepersonalet i SAS, hvordan forholdene var.

Vi skal gøre os klart, at hvis de her aftaler ikke var faldet på plads, er det ikke sikkert, at vi havde haft SAS i dag. Så dem, der i dag – ordføreren og også andre i dag – klandrer finansministeren for virkelig at have kæmpet for den her sag, skal bare gøre sig klart, hvad alternativet havde været, hvis ikke alle de her aftaler var faldet på plads.

Kl. 13:11

Formanden:
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:11

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Men så kan jeg jo forstå, at statsministeren mener, at det er hundrede procent socialdemokratisk politik at sætte medarbejdere 15 pct. ned i løn over en nat. Det er fint, så fik vi det slået fast – ikke bare af finansministeren, men også af statsministeren.

Den bekymring, der var for, om SAS overlevede, tror jeg sådan set vi alle sammen havde – alle, der følger udviklingen, er dybt bekymrede for, hvad der kunne være sket, hvis der ikke var fundet en løsning. Den samme udvikling sker mange andre steder i vores samfund; den samme udfordring har hele samfundet Danmark, og hvis ikke vi gør noget i tide, risikerer vi at stå i tolvte time ligesom SAS, og så bliver kuren hård. Det er jo derfor, der er behov for ansvarlige politikere, som allerede nu afstemmer, om der er råd til at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, eller om der er behov for, at vi skaber arbejdspladser i det her samfund. Der vælger vi arbejdspladser; der vælger vi at sige tingene reelt, som de er, inden man står på randen af en konkurs, fordi alternativet netop ville være værre. Og jeg synes, det ville klæde statsministeren at gøre det samme.

Kl. 13:12

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:12

Kl. 13:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er jo sådan en lidt underlig dobbelthed i det her, for ordføreren anerkender, at hun også er bekymret for SAS, men når vi så har en finansminister, som sådan set er så bekymret, at han gør det fuldstændig krystalklart for dem, der sidder inde ved forhandlingsbordet, hvad der kan ske, hvis de ikke er med på det her, så er det også forkert. Det minder lidt om at brokke sig bare for at huske at brokke sig, for det, finansministeren gjorde i lige præcis de timer, var at kæmpe med næb og kløer for, at vi i dag stadig har et SAS.

Skulle jeg være utilfreds med, at finansministeren gjorde det? Nej, jeg er stolt af, at vi har en finansminister, som har kæmpet og gjort alt, hvad der overhovedet var muligt, for, at vi i dag har et SAS, og gjort det fuldstændig klart over for alle dem, der forhandlede, hvordan sagerne stod.

Kl. 13:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Kristian Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Og tak for indledningen til statsministeren. Indledningen betyder jo også, at man får lyst til at tale om EU, selvfølgelig, fordi statsministeren skal til et vigtigt møde om budgettet. Jeg havde også som forberedelse til det her egentlig tænkt, at det også kunne være vigtigt at spørge statsministeren om hjemmeservice, fordi man i »En Fair Løsning«, som statsministeren gik til valg på, gik ind for, at hjemmeservice skulle blive og skulle udvides endda også til børnefamilierne. Nu har man lavet en finanslov for næste år, hvor man afskaffer hjemmeservice for de pensionister, som får del i hjemmeserviceordningen i dag. Det kunne også være fristende at spørge statsministeren om det.

Jeg er alligevel landet på, efter at have tænkt over det de seneste timer, at jeg gerne vil følge op på diskussionen om SAS, for jeg synes alligevel, at der er noget så principielt skelsættende i det, der er sket omkring SAS, at jeg synes, statsministeren skal have lejlighed til at uddybe det her i spørgetimen.

Sagen er, at man jo godt kan være enig i, at SAS har stået i en meget vanskelig økonomisk situation. Man kan godt være enig i, at efter at staten for bare et par år siden gik ind med en aktieemission, altså ½ mia. kr. ekstra til SAS, er det åbenbart ikke lykkedes for selskabets ledelse at få styr på tingene. Økonomien er stadig væk dårlig. Der skulle derfor ske noget.

Man kan derfor også være enig i, at det er fint, at bestyrelsen tager et initiativ, og at direktionen i SAS så skal prøve at udmønte den her nye kurs for SAS. Der går forhandlinger i gang med personaleorganisationerne i SAS, som jo nok må siges at føle, at de er trængt op mod en væg, fordi de får at vide, at hvis de ikke siger ja og skriver under nærmest i et mørkt lokale, bare på den stiplede linje, så går selskabet konkurs.

Det, jeg oplever der så rent faktisk sker i den virkelige verden, er, at personaleorganisationerne faktisk tager et kæmpe ansvar, faktisk går ind og forhandler og er villige til at gå ned i løn, er villige til at gå op i arbejdstid for at hjælpe SAS igennem den økonomiske krise. Hvorfor synes statsministeren så ikke, at det er sådan, det skal foregå? Hvorfor finder statsministeren det naturligt, at finansministeren så begynder at intervenere direkte i forhandlingslokalet over for lønmodtagersiden?

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig med ordføreren i, at de ansatte i SAS har påtaget sig et kæmpe ansvar. Jeg har også ved flere lejligheder sagt, at jeg virkelig tager hatten af for det kæmpe ansvar, som de ansatte har løftet i den her situation. Vores opgave, finansministerens opgave, har været i et fuldstændig klart sprog, så det ikke kunne misforstås på nogen måde, at fortælle, hvordan tingene hang sammen, og ikke efterlade nogen form for misforståelse eller uklarhed om, hvordan tingene hang sammen.

Derfor synes jeg, vi skal sige tak til finansministeren, fordi han har arbejdet så grundigt med den her sag, har arbejdet så hårdt med den her sag, og også går ind og siger meget tydeligt, at det ikke ville være sikkert, at man havde haft et SAS bare i dag, hvis vi ikke havde fået den aftale til at falde på plads i mandags, som den gjorde. Det var vigtigt at gå ud og signalere det her. Vi sad jo med viden om, at hvis man ikke fik den her aftale på plads, så var det ikke sikkert, at vi havde et SAS. Det skulle kommunikeres klart og tydeligt.

Kl. 13:16

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Er statsministeren enig i et synspunkt, som en ekspert på Københavns Universitet i arbejdsmarkedsforhold har gjort sig til talsmand for, nemlig at det, der er foregået her, er meget usædvanligt? Er statsministeren enig i, at det – som han siger – er en grundlæggende regel, at overenskomstforhandlinger er noget, arbejdsmarkedets parter klarer selv? Det bygger på et princip om autonomi til parterne i processen, så det er stærkt usædvanligt, siger han. Er statsministeren enig i det udsagn? For det, der bliver interessant, er jo, om det her er et kursskifte for Socialdemokraterne. Man har tidligere stået fast på, at der kunne være nogle synspunkter osv., men selve forhandlingerne var noget, der foregik mellem to parter, en arbejdsgiverside og en lønmodtagerside; det var der ikke nogen der skulle blande sig i. Hvis det er, som det er i SAS, at det er meget vanskeligt med økonomien, må de ansatte selvfølgelig se i øjnene, at der kan ske nogle ting, men de bruger jo så deres forhandlingskraft til at opnå nogle andre indrømmelser. Er statsministeren enig i, at det er meget usædvanligt, at en minister på den her måde, så direkte, interverner i sådan en forhandlingsproces?

Kl. 13:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er og vil forhåbentlig vedblive at være usædvanligt, at vi er aktionær i et selskab, hvis overlevelse er truet. Det var jo det, der var sagen i den her situation, og det var på den baggrund, at vi gik ind og fortalte fuldstændig tydeligt, hvordan tingene stod. Jeg ville aldrig have tilgivet mig selv, hvis SAS i dag ikke havde eksisteret, og hvis finansministeren og jeg selv ikke meget tydeligt havde sagt, og så til de ansatte i selskabet, hvad der egentlig var på spil. Så jeg mener, det var finansministerens pligt at fortælle meget tydeligt, hvad der var på spil i den her sag.

Det her betyder ikke, at finansministeren har lyst til at ringe og blande sig i alle overenskomstforhandlinger fra nu af. Det her er et selskab, hvor den danske stat er aktionær, og hvor vi ved, hvad der er på spil, og det er vores pligt og opgave at fortælle de ansatte, hvad der egentlig er på spil her.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for sidste spørgsmål.

Kl. 13:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu har staten jo et engagement i ganske mange selskaber. Vi har en hel publikation her, »Statens selskaber 2012«, men vi har også en stor publikation, vil jeg sige til statsministeren, der fortæller om, hvordan staten udøver sit ejerskab af de her selskaber. Er statsministeren enig med mig i, at det, der er foregået her, ikke er i tråd med de vejledninger, som fremgår af det, der hedder »Statslige aktieselskaber – tilsyn, ansvar og styring«? Det er ellers den store publikation, som jeg troede vi var enige om statens selskaber blev styret efter. For hvis det her er den praksis, man fremover vil køre efter, er det jo sådan, at hvis et selskab har problemer, så har statsministeren nu accepteret, at ministrene går direkte ind og blander sig i forholdene inde i selskabet. Normalt er det jo sådan, at det, staten gør som aktionær, er at være med til at ansætte en bestyrelse, som så ansætter en direktion, der har den daglige drift af selskabet. Her handler det om, at aktionæren gå ind direkte i selve processen, og i og med at statsministeren medgiver, at det er meget usædvanligt, er statsministeren så også enig med mig i, at det er det, bl.a. fordi det heller ikke er i tråd med de vejledninger, der fremgår af den publikation, der handler om, hvordan staten skal udøve sit ejerskab af de her selskaber?

Kl. 13:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg opfatter det, har finansministeren ikke bare opført sig korrekt, men han har også gjort det rigtig godt, for jeg ville aldrig nogen sinde have kunnet tilgive mig selv, hvis vi ikke havde fået fortalt meget, meget tydeligt til personalet i SAS, hvordan tingene hang sammen. Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl, som taler om det her som en sådan lidt teoretisk problemstilling, rigtig forstår, hvad der var på spil i løbet af weekenden. Det er SAS og deres overlevelse, vi taler om. Skulle vi have haft den viden og så ikke givet den i fuldstændig klart sprog til de ansatte i SAS? Nej, selvfølgelig skal vi sige helt præcist, hvordan tingene hænger sammen. Det her er ikke teori, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl. Det er virkelighed for vores lufthavn, for alle de arbejdspladser og for alle de mange mennesker, der omgiver vores lufthavn og arbejder derude. Det er vigtige sager. Selvfølgelig skulle finansministeren fortælle de ansatte, hvordan tingene hang sammen.

Kl. 13:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Christian Juhl, værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 42**Christian Juhl (EL):**

Tak. Jeg vil starte med at sige, at det er en interessant debat, og at jeg er enig med dem, der mener, at man ikke skal påvirke faglige forhandlinger. Det har været et godt princip i arbejderbevægelsen i mange, mange år, og skiftende socialdemokratiske regeringer har overholdt det princip. Jeg vil kun sige det til det, at personalet i SAS vel er dem, der ved bedst, hvordan situationen har været, og derfor selvfølgelig agerer fuldt ansvarligt ud fra det og ikke lader sig påvirke af folk, der ringer eller sms'er. Det håber jeg da i hvert fald, for det er jo gamle, drevne folk, der ved præcis – og jeg tror endda bedre end finansministeren – hvordan situationen er i SAS.

Det, jeg vil spørge om, handler om arbejdsløshed. Det handler om vores fælles projekt vedrørende akutjob. Der er knap 600 på listen nu, der har søgt om akutjob. Der er desværre en skævhed i, hvem det er, der kan søge dem, fordi nogle af dem kræver ret store kvalifikationer, og det vil sige, at det fortrinsvis er de højtuddannede, der har en chance lige nu. Der vil jeg gerne høre statsministeren, om hun er klar over, hvor mange aftaler der er indgået. En ting er jo, hvad der står på listen, men hvor mange aftaler er der indgået om at etablere konkrete job? Hvad synes statsministeren om, at der kun er 600 på listen i øjeblikket?

Jeg er jo selv lidt nervøs, for hvis vi skal op på de 20.000, som vi har aftalt skal have et job i den her kampagne – hvoraf de 7.500 selv skal skaffe det, og de 12.500 har flere forskellige parter lovet at hjælpe – hvordan synes statsministeren så det går? Og ved statsministeren noget om, hvor mange der har fået sig et job og ikke bare er kommet på joblisten, og altså om joblisten er synlig?

Kl. 13:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt, som spørgeren påpeger, at det her med akutjobbene er meget vigtigt. Og jeg er meget glad for, at arbejdsgiverne i den her sag har taget så stort et ansvar for at være med til at løfte en stor opgave. Vi står i en ekstraordinær situation. Den tidligere regering har forringet dagpengeperioden, og vi har gjort stort set alt, hvad vi kunne for at hjælpe de mennesker, som er i fare for at have opbrugt deres dagpengeperiode. Og det seneste tiltag er altså de her akutjob, som vil være en kæmpefordel, fordi det reelt betyder, at dem, der har gået længst tid ledige, og som vil miste deres dagpenge, kommer forrest i køen og får mulighed for at søge de her job.

Der skal oprettes 12.500, og det skal lykkes. Lovgivningen har været vedtaget i 2 uger. Af grunde, som jeg aldrig kommer til at forstå, valgte Venstre at undlade at stemme den dag, loven blev vedtaget, og jeg forstår det simpelt hen ikke. Men vi overvåger det her nøje. Vi skal op på de 12.500, og jeg kan love, at regeringen overvåger det her ganske nøje.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:24

Christian Juhl (EL):

Jeg prøver så først lige med spørgsmålet igen: Hvad synes statsministeren om, at listen over de udbudte job nu er på 600? Er det tilfredsstillende? Jeg er nemlig lidt nervøs. Jeg havde håbet, at den var på et par tusinde eller tre allerede på nuværende tidspunkt, for så ville man kunne se, at det så realistisk ud.

For det andet vil jeg spørge, om ikke statsministeren ved, hvor mange job der reelt er blevet indgået aftale om. For en ting er at ha-

ve mange job på listen, men aftalerne skal jo indgås, og folk skal i gang med at arbejde og modtage løn og alle de der ting.

En tredje ting er, om vi kunne tage et skridt mere for at følge det tættere og sige, at vi laver et beredskab, hvor vi hver uge gør status og ser på, hvor mange der har fået sig et job, sådan at vi ved det. Det vil sige, at hvis der er en branche inden for f.eks. det offentlige eller private, der ikke følger med målene, laver vi en særlig kampagne over for dem, sådan at vi løbende tager kampagnen. For jeg er bange for, at hvis vi venter til maj-juni, kan vi jo ikke nå at lave en kampagne. Det skal vi gøre løbende.

Kl. 13:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der skal ikke være nogen tvivl om overhovedet, at vi både i Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet og Statsministeriet er meget optaget af, at de 12.500 job bliver oprettet. I øjeblikket ser vi, at der kommer flere og flere stillinger. Jeg har ikke noget tal på, hvor mange der rent faktisk har fået stillinger, men jeg går ud fra, eftersom det har kørt i 2 uger, at mange stillinger er blevet slået op, og at der også er blevet sendt mange ansøgninger. Det går jeg ud fra. Jeg har ikke noget tal på, hvor mange der så har underskrevet en kontrakt og står med et job i hånden.

Men vi overvåger det her nøje. Vi har en lige så stor interesse i, at de mennesker, som risikerer at falde ud af dagpengesystemet, og som har opbrugt deres dagpengeret, får en reel mulighed for at få de her job. Det er derfor, vi har lavet den her aftale, og det er også derfor, jeg er meget, meget tilfreds med, at arbejdsgiverne har sagt ja til det her. Som jeg opfatter den danske model, er det her et stærkt eksempel på den danske model. Og jeg er helt overbevist om, at når arbejdsgiverne har sagt ja til det, vil de også overholde deres del af aftalen.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Christian Juhl for sidste spørgsmål.

Kl. 13:26

Christian Juhl (EL):

Det er vedrørende beredskabet. Skulle vi ikke prøve at oprette et beredskab, sådan at vi om ikke mødtes ugentligt, men i hvert fald udvekslede erfaringer ugentligt og kom med ideer til, hvordan vi kan komme videre.

Jeg synes, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan. Vi skal ikke kun iagttage, hvordan det går. Hvis det efter en måned, f.eks. den 1. februar eller på et andet tidspunkt, viser sig, at det går den skæve vej på nogle af områderne, og at der er nogle af arbejdsgiverne, der ikke tager fra, så må vi prøve at inspirere dem til det. Eller hvis det nu drejer sig om staten selv, er det også meget vigtigt at sige: Hov, der er da vist noget der. Det kunne også dreje sig om de private. Det kunne også være de ufaglærte, der slet ikke kommer ud, og hvad skal vi så gøre? Jeg synes, vi også er nødt til at bygge det beredskab op, for det har vi jo ikke bygget ind i aftalen.

Den danske model ville jo være rigtig god, hvis den også havde inddraget fagforeningerne, for de skal jo også spille en rolle i den her kampagne. Jeg snakkede med en masse af dem i går på LO's konference i Nyborg, og jeg skal love for, at de gerne vil være med til det, men de har ikke ret mange muligheder. Så jeg synes, at vi skal have en nødplan klart, også hvis det går helt galt i løbet af sommeren og vi ikke når op på de 12.500.

Kl. 13:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er ... (Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt): Skal jeg ikke svare?) Undskyld. Svaret er ikke sluttet.

Kl. 13:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej. Jamen jeg byder da alle velkommen til at være med til det her, og det gælder da også de faglige organisationer. Hvis de har noget at byde ind med og gerne vil bidrage til at løse den her opgave, så er de da hjertelig velkomne.

Jeg synes, der er rigtig mange, der har haft lyst til at kritisere aftalen om akutjob, ligesom man har kritiseret så mange andre ting, frem for at sætte sig ned og sige: Nu går vi i gang, nu løser vi den her opgave. Jeg vil godt sige meget tydeligt, at man både i Finansministeriet og bestemt også i Beskæftigelsesministeriet overvåger den her situation, og man skal også nok presse på i de tilfælde, hvor der mangler noget.

Vi tager altid gerne imod gode råd fra Enhedslisten om, hvad vi kunne gøre bedre i den henseende, men jeg vil godt sige meget tydeligt, at vi selvfølgelig overvåger den her situation nøje.

Kl. 13:28

Formanden:

Så er både spørgsmålet og svaret sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Ole Birk Olesen. Værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 43

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Forleden var statsministeren til et stort møde hos Dansk Industri, hvor statsministeren til Liberal Alliances glæde sagde:

Vi vil ikke indføre nye skatter og afgifter, der forhøjer omkostningerne. Det er mit budskab til jer.

Og statsministeren fortsatte:

Skatter har selvfølgelig en indvirkning på konkurrenceevnen, det er et vigtigt rammevilkår.

Det glædede vi os over, og vi gik til finanslovforhandlinger med regeringen i den tro, at regeringen så ville gøre noget ved, at Danmark har verdens højeste skatter. Altså, når man har en erkendelse af, at skatter er et vigtigt rammevilkår og har stor betydning for danskernes og danske virksomheders konkurrenceevne, så havde vi en forventning om, at man så ville gøre noget ved, at Danmark har verdens højeste skatter. Skattetrykket i Danmark ligger 14 procentpoint over OECD-gennemsnittet; skattetrykket i Danmark ligger 3,6 procentpoint over skattetrykket i Sverige – Sverige, som ellers har det næsthøjeste skattetryk i verden.

Men da vi kom til de finanslovforhandlinger, kunne vi konstatere, at regeringen ikke ønskede at have skattetryk og konkurrenceevne med i forhandlingerne. Man ønskede ikke, at det skulle være en væsentlig del af den nye finanslov.

Derfor får det mig til at spørge statsministeren, om det med, at skattetrykket er et problem, betyder, at det kun er et problem, hvis man pålægger erhvervslivet nye skatter. Er det ikke også et problem i forhold til de skatter, som allerede er blevet pålagt erhvervslivet, altså de skatter, der gør, at Danmark har verdens højeste skattetryk? Er det virkelig nok i Danmark, der har verdens højeste skattetryk, ikke at hæve skatterne yderligere? Bør man ikke også gøre noget ved det skattetryk, vi allerede har, og som er verdens højeste, for at sikre ordentlige rammevilkår for virksomhedernes konkurrenceevne?

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:30

stemt ikke meget rum, jeg snakker om, men beskedent rum – til at investere i unge mennesker, til at investere i forskning, til at investere i infrastruktur, alt det, som også er en del af vores konkurrencekraft.

Kl. 13:30

Pointen er, at det ikke nødvendigvis er sikkert, at det store problem i Danmark er en stor offentlig sektor. Det kan være, at problemet er, at vores private sektor er for lille, og at den skal blive større, så vi kan få vækst og flere arbejdspladser.

Kl. 13:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, jeg fortalte på DI's topmøde, som ligger nogle måneder tilbage, var, at regeringen ikke har nogen planer om nye generelle forhøjelser af afgifter og skatter, og det har vi sådan set heller ikke.

Der er nogle ting, vi gennemfører – vi vil godt gennemføre fornuftige omlægninger af skatten. Et rigtig godt eksempel er de fedtafgifter, som den tidligere regering indførte, og de sukerafgifter, som vi selv har indført. Dem var der rigtig mange der var negativt indstillet over for, både i erhvervslivet og blandt lønmodtagerne. Dem har vi nu afskaffet, men vi er jo nødt til at finde finansieringen til at kunne afskaffe dem, for ellers skaber man et hul i kassen. Så dem har vi afskaffet, fordi det er den rigtige vej at gå.

Vi har også tilgodeset et ønske, som der er blevet givet udtryk for i rigtig mange år; vi har lettet skatten markant på almindelige lønmodtagers arbejdsindkomst. Det er noget, der kommer til at kunne mærkes i mange familier i det nye år, og det er også noget, mange har efterspurgt i ganske mange år, og noget, som vi er utrolig stolte af. Igen skal man finde finansieringen, for ellers skaber man et hul i kassen, og den er vi så også godt i gang med at finde.

Kl. 13:32

Formanden:
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:32

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, regeringen har sænket personskatterne med skattereformen, men har sammenlagt hævet skatter og afgifter i Danmark med mere, end man har sænket personskatterne med. Jeg tænker på finansloven for 2012, jeg tænker på energiaftalen osv. Så skatterne er steget i Danmark i denne regerings levetid.

Der er det bare, jeg gerne vil vide, om regeringen er villig til at prioritere lavere skat og bedre konkurrenceevne. Det er sådan, at regeringen har en målsætning om, at der hvert år skal bruges 0,8 pct. flere penge i den offentlige end året forinden. Hvis man var tilfreds med at have verdens største offentlige sektor, som vi har i dag, kunne de penge jo alternativt benyttes til at sænke skattetrykket i Danmark via lavere skatter for borgere og virksomheder og på den måde styrke konkurrenceevnen.

Så ja, lavere skat skal finansieres, men det kan bl.a. finansieres, ved at man ikke bruger endnu flere penge i den offentlige sektor, sådan som regeringen har planer om. Hvad siger statsministeren til det?

Kl. 13:33

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har ingen planer om nye generelle forhøjelser af hverken skatter eller afgifter, og det har jeg sagt i rigtig lang tid, for selvfølgelig er skatten én af mange faktorer, når vi skal måle vores konkurrencekraft. Min pointe – og den diskussion tror jeg vi kommer til at have i rigtig lang tid – er, at det ikke er den eneste faktor.

Pointen er, at man ikke ved et magisk slag får en stærk konkurrencekraft, bare fordi man har nulvækst i den offentlige sektor. Det kunne lige så godt hænge sådan sammen, at vi kunne stå endnu stærkere, hvis man havde lidt rum i den offentlige sektor – og det er be-

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:34

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er det sådan, at Danmark i forvejen er et af de lande, der bruger allerflest skattekrone på f.eks. uddannelse, og mig bekendt er infrastrukturen i Danmark heller ikke bedre, end den er i lande, som vi sammenligner os med. Så alt det der om, at det skulle være vejen frem, er der ikke meget, der tyder på, at det er, for vi har et konkurrenceproblem i Danmark, *til trods for* at vi bruger mere end alle andre lande på f.eks. uddannelse.

Liberal Alliance har i forbindelse med finanslovforhandlingerne fremlagt et skema, der meget klart illustrerer, hvordan man kan få gjort rammevilkårene bedre for erhvervslivet, og det gør man ved at sænke en række erhvervsrelaterede skatter, hvis man bare ikke bruger flere penge i den offentlige sektor. Altså: Den vækst, der er i samfundet, reserveres ikke til at gøre den offentlige sektor endnu større med, men til at forbedre konkurrencevilkårene for erhvervslivet med og gøre det med lavere skat.

Mit spørgsmål er: Hvorfor insisterer statsministeren og regeringen på, at den offentlige sektor skal være større, når vi ved, at det står i konkurrence med det, at man kan give de skattelettelser, som gør, at den private sektor kan blive konkurrencedygtig?

Kl. 13:35

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er bestemt ikke noget i Liberal Alliances synspunkt, der kommer bag på mig, for det har været synspunktet i ganske lang tid, sådan som jeg har forstået det. Det, der er sket i løbet af den sidste uge, er, at Venstre også har taget det synspunkt og nu mener, at vi skal have nulvækst i den offentlige sektor i mange, mange år, må man forstå, og bruge pengene til skattelettelser i stedet for.

Min pointe er, at vi arbejder efter en målsætning, hvor vi har 0,8 pct. vækst i den offentlige sektor. Hvorfor? Det er, fordi vi gerne vil have mulighed for at kunne investere i mennesker, fordi vi er helt overbeviste om, at det også er en faktor, når vi skal sikre en stærk konkurrencekraft i Danmark. Skatten betyder noget, selvfølgelig gør den det, men det betyder også noget, at Danmark er et land, hvor vi bliver dygtigere hele tiden, og hvor vi har mulighed for at investere i unge mennesker.

Vi kan bare tage i år, hvor vi har et rekordstort optag på de videregående uddannelser. Koster det noget? Ja, det gør det. Men vi er villige til at ofre de penge, fordi vi tror, at det på lang sigt styrker Danmark, hvis vi bliver dygtigere og klogere. Det skal gøres, ved at vi investerer i bl.a. de unge mennesker.

Kl. 13:36

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Lars Barfoed.
Værsgo.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 44

Lars Barfoed (KF):

Tak for de indledende ord. Jeg vil godt tage afsæt i sagen om SAS, som statsministeren var inde på; det er jo en sag, der har optaget os alle sammen rigtig meget. Dengang vi i Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre bar regeringsansvaret, havde vi et godt samarbejde med bl.a. Socialdemokratiet om at håndtere de kriser, der jo også i den periode var i SAS, og jeg synes også, at der i den her sag har været et godt samarbejde mellem regeringen og oppositionen. Jeg vil gerne sige, at jeg kun har grund til at rose finansministeren for den indsats, der er blevet gjort i forhold til SAS. Jeg synes, det er blevet håndteret rigtigt af finansministeren. Det var helt klart nødvendigt, at finansministeren bidrog med, hvad han nu kunne, for at sikre, at vi fik den løsning, som vi alle sammen har en interesse i at få. SAS er en virksomhed, der er vigtig for os alle sammen, det er en vigtig arbejdsplads. Men SAS er også en virksomhed, der er vigtig for lufthavnen, som jo også er en vigtig arbejdsplads. Hvad der måske er mere vigtigt end noget andet, er, at vi med SAS i sidste ende har et selskab, der betyder, at vi har rigtig mange direkte ruter ud i verden til og fra Københavns Lufthavn. Det betyder alt for investeringsklimaet i Danmark og for muligheden for at tiltrække arbejdspladser og bevare arbejdspladser i Danmark. Så det er en god løsning.

Men så synes jeg også, at vi skal bruge sagen om SAS til at konstatere, at den jo er et symptom på, at vi i det danske samfund har et enormt problem og en enorm udfordring, fordi vi ikke er konkurrencedygtige. SAS havde indrettet sig med et omkostningsniveau, der var alt for højt i forhold til de luftfartsselskaber, som de konkurrerer med. Og det er jo det, der er problemet, det, der er det fundamentale problem, i det her land, nemlig at vi har indrettet os med et omkostningsniveau, der gør, at der er produktionsarbejdspladser, og at der er servicearbejdspladser, der flytter ud af landet, og som ikke bliver etableret her. Der bør vi gøre en indsats, og der har regeringen efter min opfattelse svigtet. Der var i forbindelse med finanslovforhandlingerne intet perspektiv fra regeringens side, der gik i retning af, at man ville skabe flere arbejdspladser i Danmark. Vi foreslog fra konservativ side, at man sammen skulle se på et langsigtet projekt, der går ud på at styrke dansk konkurrenceevne. Det forsøgte regeringen.

Hvad vil regeringen gøre konkret i forhold til at have et perspektiv, der går ud på at flytte den danske konkurrenceevne, og der er det ikke bare med hensyn til omkostningerne, men også med hensyn til uddannelsen, med hensyn til infrastrukturen og alle de andre ting, som er omfattet af det?

Kl. 13:39

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil først og fremmest godt sige tak til hr. Lars Barfoed, fordi han roser finansministeren, det har der ikke været så mange der har gjort. Men det vil jeg egentlig gerne kvittere meget, meget klart for at man gør; det er det faktisk rigtig rart at man gør, for det understreger også, at man har forstået, hvor alvorlig den situation var, som SAS var i de her dage. For det var meget alvorligt. Jeg er så ikke helt enig i, at man kan tage det her specifikke eksempel og overføre det til at gælde hele Danmark og sige, at så skal alle gå 15 pct. ned i løn, som nogle har sagt. Men det er jo en diskussion, som man må have. Jeg synes, at det, der nu er det vigtige, er, at vi koncentrerer os om:

Hvordan får vi udbedret de skader, der er, de problemer, som den tidligere regering ikke nåede at løse, eller som den måske ikke var så optaget af at løse? Dengang den tidligere regering sad – og den sad der immer væk i 10 år – mistede vi konkurrenceevne, og der var det ikke bare på 1 pct., på 2 pct., men på 20 pct. Derfor klinger det en lille smule hult, når man godt et år efter kommer tilbage og siger, at nu har man svarene på det. I de 10 år, man sad, lykkedes det ikke at komme med svarene. Vi er gået i gang. Det er en stor opgave, for der er meget at rydde op i.

Men der har vi nedsat en produktivitetskommission. Vi har sat skatten ned for de almindelige lønmodtagere. Vi har via en skattnedsættelse til de virksomheder, som gerne vil i gang med at investere i virksomhederne, givet dem et investeringsvindue. Vi har nu fjernet den fedtafgift, som den tidligere regering gennemførte, og det gælder også sukkerafgiften. Det er alt sammen noget, som man igen nem ganske lang tid har efterspurgt, ikke bare erhvervslivet, men også lønmodtagerne. Vi er i gang. Vi mener, at de tiltag er noget af det, der skal til, for at man kan styrke den danske konkurrenceevne.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:40

Lars Barfoed (KF):

For det første vil jeg helt kort sige, at Socialdemokratiet, som jeg erindrer det, også var med til at indføre fedtafgiften. Vi var så enige om, at det var en fejl, at vi gjorde det, og vi har nu igen fået afgiften fjernet – det er dog desværre dårligt finansieret i form af nogle andre skatteforhøjelser.

Så må jeg også sige, at jeg i hvert fald ikke har sagt, at alle skal gå 15 pct. ned i løn. Jeg mener i det hele taget, at det er arbejdsmarkedets parter, der skal forhandle lønningerne. Vi skal her fra Christiansborgs side passe på med at blande os i egentlige lønforhandlinger, men vi skal skabe grundlag for, at man på arbejdsmarkedet ikke gennemfører nogle lønstigninger, der er så høje. Vi skal tværtimod med nogle gode rammevilkår, derunder nogle lavere skatter, skabe et grundlag for, at man i de kommende år på arbejdsmarkedet har en lønudvikling, der går i retning af nogle lønninger, der er lavere, så vi bliver mere konkurrencedygtige, og det skal i første omgang gælde over for Tyskland og Sverige, som jo har et lønniveau, der er lavere end det, vi har.

Men når det gælder det, der er blevet gjort i de senere år, må jeg jo sige, at jeg på et tidspunkt var meget optimistisk. Der var statsministeren og jeg jo i fællesskab – og jeg ved, at statsministeren ikke kan lide, at jeg erindrer om det – ude at argumentere for, at man skulle afskaffe efterlønnen, det var for mange år siden, da statsministeren var medlem af Europa-Parlamentet. Men da svigtede statsministeren jo det samarbejde, bl.a. med mig, og modarbejdede den tilbagetrækningsreform, som nu blev gennemført. Det var ellers et vigtigt skridt, som vi i Det Konservative Folkeparti havde arbejdet for i mange år.

Men vi mangler at se, at statsministeren sætter sig i spidsen for et projekt, der drejer sig om at styrke den samlede konkurrenceevne i Danmark, og der hænger det sammen med, at vi skal have nogle skatter, der er lavere. Der bliver vi nødt til ...

Kl. 13:42

Formanden:

Tak. Så er det statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ja, nu er hr. Lars Barfoed netop vendt tilbage til den diskussion, vi havde for mange år tilbage, nemlig diskussionen om efterlønnen.

Men her skal jeg bare lige erindre om, at det var, før jeg blev formand for Socialdemokraterne, eller ikke så lang tid før. Jeg er så siden da blevet formand for Socialdemokraterne. Og der var noget af det første, vi gjorde, faktisk, at vi gik i gang med en efterlønsreform, en reform, som ændrede efterlønnen ganske betydeligt. Det var noget, der blev kendt under betegnelsen velfærdsreformen. Men der var det jo en efterlønsreform, som i store træk lå meget i tråd med det, jeg selv havde talt for, inden jeg blev formand for Socialdemokraterne, og det, som jeg gennemførte sammen med den tidligere regering, da jeg var blevet formand for Socialdemokraterne. Så der er ikke så meget andet at sige til det, end at det, jeg sagde før valget, også er det, jeg har gennemført, efter at jeg blev valgt.

I forhold til fedtafgifterne må jeg sige, at jeg naturligvis glæder mig over, at ordføreren er glad for, at vi har afskaffet de fedtafgifter, som den tidligere regering selv foreslog. Det, der i den forbindelse bare kan ærgre mig, er, at Venstre og Konservative, da det først gjaldt, så alligevel ikke ville være med til at løfte ansvaret, selv om det var et spørgsmål, de selv havde rejst, og det var et spørgsmål, de gik meget op i.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Lars Barfoed for sidste spørgsmål.

Kl. 13:43

Lars Barfoed (KF):

Men det, der jo er mit afsæt her, er, at situationen omkring SAS-anskuelligør, at vi grundlæggende har et konkurrenceevneproblem i Danmark. Og der kan det ikke nytte noget, at vi bare bliver ved med at lave små justeringer; vi bliver nødt til at gå videre ad det spor, som hedder reformer.

Vi bliver nødt til at indse, at vi har indrettet os i Danmark på en måde, som man ikke kan indrette sig på i et land, der er i global konkurrence. Vi er nødt til at sikre, at danske virksomheder er dygtigere end virksomheder i resten af verden, så vi tjener flere penge i det her land, end man gør i andre lande, hvis vi vil blive ved med at være et af verdens rigeste lande.

Derfor må vi bare erkende, at det, at vi har indrettet os med verdens største offentlige sektor, at vi har indrettet os med verdens højeste skattetryk, at vi har indrettet os på en måde, så man i danske skoler jo i stigende grad sakker bagud i konkurrencen, når man ser på, hvad man lærer i andre lande, og hvad man lærer i skolerne i Danmark, betyder, at vi er nødt til at sætte bredt ind over for størrelsen af den offentlige sektor, skattetrykket, uddannelserne og forskningen. Nu har regeringen f.eks. skåret ned på Højteknologifonden, men vi skal også satse på forskning.

På alle de områder må vi gøre en indsats og se bort fra, at der er nogle vaneforestillinger, og at der nogle steder er et manglende mod til at lave om på den måde, vi har indrettet vores samfund på. Vi er nødt til at blive mere skarpe i konkurrencen med resten af verden, hvis vi skal være et af de rigeste lande i verden og bevare vores velfærd.

Kl. 13:44

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

På mange stræk er jeg simpelt hen så enig med ordføreren. Ordføreren siger, vi skal være dygtigere. Hvis vi skal kunne oppebære en nogenlunde pæn løn i Danmark, hvis vi skal have det velfærdssamfund, som bestemt er meget udviklet i forhold til andre lande, så må vi hele tiden sikre, at vi er højproduktive. Og det betyder, at vi skal være dygtigere, end man er i andre lande. Det er sådan nu, at kon-

kurrencen er rigtig hård, og det er derfor, at vi netop skal satse på, at vi også fremadrettet har råd til at investere i mennesker.

I år har vi rekordmange unge mennesker, som er kommet ind på de videregående uddannelser. Som jeg også har sagt tidligere, er det ikke gratis; det skal der penge til at sikre. Og regeringen har skaffet de penge, fordi vi er helt overbevist om, at hvis Danmark skal klare sig godt i konkurrencen med resten af verden, så skal vi blive ved med at kunne investere i vores mindste medborgere, skolebørnene, og dem, som skal have en videregående uddannelse. Det er dem, der skal sikre, at vi også fremadrettet kan have en stærk økonomi og et stærkt velfærdssamfund.

Kl. 13:46

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til statsministeren er af hr. Jacob Jensen, værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 45**Jacob Jensen (V):**

Tak for det. Hele diskussionen om konkurrenceevne, som vi jo alle sammen er optaget af, bunder jo også i det, som tidligere spørger har været inde på, nemlig hvor stor en offentlig sektor kan være. Hvor mange penge kan vi bruge på den offentlige sektor og dermed affødte skatter og afgifter, som selvfølgelig skal betale for den størrelse, som den offentlige sektor nu engang måtte have? Derfor er det interessant at vide, hvad det så er, statsministeren vurderer er en rimelig størrelse for den offentlige sektor, både nu og fremadrettet.

Da vi, husker jeg, før folketingsvalget i VK-regeringens tid opererede med et niveau på omkring 0,8 pct. i offentlig udgiftsvækst, blev det af ledende socialdemokrater og SF'ere kaldt noget i retning af en udsultning, en massekræ, et blodbad på den offentlige sektor. Nu kan jeg så forstå, når man ser på finansministerens udtalelser i forbindelse med finanslovaftalen, som opererer med en udgiftsvækst på omkring 0,1 pct. for næste år, at det er en god aftale, som skaber fremgang og job til danskerne.

Så da vi havde 0,8 pct., var det udtryk for en massekræ, en udsultning, et blodbad, og når Socialdemokraterne fremlægger 0,1 pct., er det altså udtryk for en god aftale. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:47

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, ordføreren husker lidt forkert i forhold til den sprogbrug, som f.eks. jeg eller socialdemokratiske kolleger har anvendt. Vores plan før valget – nu når vi skal trætte hinanden med det – gik jo ud på, at vi de første år kunne have en pænt høj vækst i den offentlige sektor og derefter skulle tilbage på en beskeden vækst i den offentlige sektor.

Det er fuldstændig rigtigt, som ordføreren siger, at vi i år har lavet en meget fornuftig finanslov, som er meget, meget tæt på at have nulvækst. Det, som er sagens kerne, er, at det formentlig, hvis man skulle gøre det år efter år efter år, altså i et langt, langt stræk fremadrettet, ville begrænse vores muligheder for at kunne investere i mennesker.

Man kan godt lave en god finanslov 1 år med nulvækst, sikkert også 2 år, men hvis man år efter år skal gøre det, skal man ud at finde nogle besparelser i den offentlige sektor, og man vil få meget vanskeligt ved at kunne investere i mennesker, som jeg tror er det, som skal sikre Danmarks konkurrenceevne. Og vi er jo simpelthen

grundlæggende uenige om, hvad det er, der udgør Danmarks konkurrenceevne. Ja, skatter er en del af det, men det er ikke det hele.

Jeg håber, at Venstre vil huske på, at selv om vi så har nulvækst i den offentlige sektor, er det ikke sådan, at vores konkurrenceevne fra den ene dag til den anden bliver bedre – sådan hænger tingene ikke sammen.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:49

Jacob Jensen (V):

Det var da et interessant svar, synes jeg, og det takker jeg for. Jeg kunne forstå, at nulvækst, altså et udgiftsstop, i 1 år, sågar 2 år, ikke var udtryk for, at man ville skulle skære ned, og for, at det var en massakre, et blodbad og alle de her ting, som vi har hørt omtalt. Men da vi lancerede en 0,8-procentsvækststigning, var det altså det, der var tale om.

Vi gik så ind på et tidspunkt, bl.a. i forbindelse med genopretningspakken, og sagde, at nu bliver vi nødt til for en stund – det var 3 år – at sige, at nu lægger vi os på et udgiftsstop. Det var 3 år. Og det var så udtryk for det største overgreb på den offentlige sektor, man havde set i mands minde. Nu må jeg forstå – vi er dog trods alt kommet to tredjedele af vejen – at 2 år fra statsministerens side godt kunne være en god løsning.

Må jeg forstå det sådan, at forskellen mellem 2 år og 3 år i et udgiftsstop er det afgørende for, om man har en god aftale eller man har en massakre på den offentlige sektor?

Kl. 13:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu tror jeg snart, det er mig, der skal forstå tingene. Punkt 1: Jeg har ikke brugt ordet massakre eller blodbad, og jeg vil bede ordføreren lade være med at gentage ting, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke brugt de ord, massakre eller blodbad. Det kan godt være, andre har gjort det, men jeg har ikke gjort det.

Punkt 2: Skal det forstås sådan, at Venstre kun vil have nulvækst i 3 år? For jeg havde nemlig forstået, at det var noget, der skulle gælde i rigtig mange år fremadrettet, at man ønskede nulvækst.

Vi har vist i år, at det kan lade sig gøre at lave en meget, meget god finanslov, hvor man har en meget beskeden vækst. Men vi lægger ikke skjul på, at fremadrettet er det vores mål, at vi skal have en beskeden vækst, men dog en vækst i den offentlige sektor. For det er vores skøn, at det er det, der skal til for at undgå massive besparelser, have styr på økonomien og samtidig have mulighed for at kunne investere i mennesker.

Det, Venstre sådan set skylder en forklaring på – nu er det ikke mig, der stiller spørgsmål, men i al beskedenhed vil jeg bede om en forklaring – er, hvad det egentlig er, man vil. Kunne man lægge en beregning frem for, hvor det er, der skal spares i den offentlige sektor for at få råd til det her? Hvor er det konkret, man skal ind at spare for at få en nulvækst, der varer i mange år?

Det vil også være interessant at få klargjort, om det kun er 3 år, man skal have nulvækst, og hvad man i så fald gør det fjerde år? Ellers er det mange år fremadrettet, man skal have nulvækst ifølge Venstre?

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Jacob Jensens sidste spørgsmål.

Jacob Jensen (V):

Nu refererede jeg sådan set bare til, hvad der var historikken – for dermed også at få et billede af, hvordan situationen har udviklet sig i den politik, som statsministeren har stået for og vil stå for fremadrettet. Og der må jeg så bare konstatere, at vi havde en situation før et folketingsvalg, hvor statsministeren gik til valg på »En Fair Løsning«, hvor jeg husker, at størrelsen var en offentlig udgiftsvækst på i omegnen af 1,4 pct. Da man så kom i regering og skulle lave et regeringsgrundlag, var det lige pludselig 0,8 pct., som var det rigtige tal. Det var sådan set sjovt nok det, vi andre havde haft inden valget, og som var blevet kaldt – ikke af statsministeren, det har jeg heller aldrig sagt, men jeg har sagt af ledende Socialdemokrater og SF'ere – et blodbad, en udsultning og en massakre af den offentlige sektor. Det var det, der var niveauet, og det tilsluttede man sig så. Og nu laver man så en finanslovaftale for 2013, hvor man ikke rammer 0,8 pct., men hvor man rammer i nærheden af nulvækst; jeg tror, det er 0,1 pct.

Det er derfor, at jeg synes, det er interessant at få og vurdere statsministerens forklaring på, for det første hvorfor den udvikling, for det andet hvor længe man kan forestille sig, at det kan fortsætte. Jeg har så foreløbig forstået, at det er i 2 år, man kan gøre det, og så er det stadig væk en god aftale, men gør man det det tredje år, er det ikke længere en god aftale.

Kl. 13:52

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det kan lade sig gøre at lave en god finanslov med en meget beskeden vækst. Når vi gør det, er det jo bl.a., fordi det er det, pengene er til, men også fordi vi har en henstilling, vi skal leve op til. Enhver ansvarlig regering ville jo skulle leve op til den henstilling.

Vores vurdering er man så meget velkommen til at være imod. Det var Venstres regering i øvrigt indtil for ganske nylig. Jeg kan huske, der var en formiddag, hvor hr. Kristian Jensen mente, at man skulle ned på nulvækst, men det blev hurtigt banket ned af Venstre, for så om eftermiddagen, tror jeg det var, mente man pludselig, at 0,8 pct. var den rigtige vækst i den offentlige sektor. Så Venstre har været lidt forvirret, med hensyn til hvad de egentlig mente, men nu forstår jeg så, at man er landet på, at der skal være nulvækst i mange, mange år fremadrettet.

Vores eneste pointe er såmænd så nem. Det er jo ikke sikkert, at man bare med sådan et snuetag forbedrer dansk konkurrenceevne, for jeg tror, at der skal langt mere til. Og det, der skal til, er bl.a., at vi kan investere i mennesker, investere i uddannelse, investere i børnene og sikre, at de er dygtige. Hvad skal der til for at kunne gøre det? Ja, der skal formentlig være i omegnen af de her 0,8 pct. i vækst fremadrettet, for at man har de muligheder for at investere.

Vi har vist, hvordan det kunne lade sig gøre. Venstre har ikke vist noget som helst, men jeg ser jo frem til, at Venstre nu lægger deres økonomiske planer frem. Jeg kan ikke lade være at sige, at hvis man arbejder på nulvækst i de næste mange, mange år, skal man også være parat til at sige, hvor det er, man vil spare. Og der må jeg bare sige, at i de finanslovforhandlinger, vi netop har haft, har det altså været rigtig svært at få Venstre til sådan ikke bare teoretisk, men i den virkelige verden at være med til at finde nogle områder, hvor man kunne spare, så man kunne bruge pengene til noget andet.

Kl. 13:54

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Sidste spørgsmål, vi når til statsministeren, er af hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:57

Kl. 13:54

Spm. nr. US 46

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Grunden til, at jeg vil stille et spørgsmål til statsministeren, er, at der har været en sag i sidste uge, hvor en 17-årig iraker, som havde tvunget sin halvlillesøster til samleje – hun var 8 år – af byretten i juli måned blev dømt til udvisning af Danmark. Han ankede så sagen til landsretten, og landsretten mente, at han ikke kunne udvises af Danmark, til trods for at han kun havde været i Danmark i 3 år.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, om ikke statsministeren mener, at der er rum til, at vi strammer udvisningsreglerne, når vi kan se, at der er tale om så grove forbrydelser. Det fremgik, at han havde haft gennemtvunget samleje med sin 8-årige halvsøster, og i min optik er det det samme som voldtægt. Og når man har været i Danmark i 3 år, bør der ikke være nogen tvivl om, at man selvfølgelig skal udvises af landet.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre statsministeren, om ikke statsministeren mener, at der er rum til at stramme udvisningsreglerne i den danske lovgivning.

Kl. 13:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kender ikke tilstrækkeligt til den pågældende sag til at kunne kommentere sagen, gå ind i sagen, og det er heller ikke sikkert, at jeg i givet fald ville gøre det. Så jeg vil egentlig opfordre til, at spørgsmålet stilles til justitsministeren, så man kan stille det til en person, som har haft mulighed for at sætte sig ind i den konkrete sag.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:55

Martin Henriksen (DF):

Spørgsmålet er stillet skriftligt til justitsministeren. Der plejer ikke at komme så meget ud af de svar, der kommer fra justitsministeren, så derfor prøver vi statsministeren. Vi kan så se, at det er en tradition, der er ved at brede sig i regeringen. Det er jo lidt ærgerligt.

Vi kan konstatere, at den her regering har lempet udvisningsreglerne. Det er det, der er gjort indtil videre på det område fra regeringens side. Det gjorde man efter pres fra Europa-Kommissionen. Jeg synes, det siger noget om – jeg siger sådan set ikke, at den lempelse af udvisningsreglerne, som regeringen har gennemført, har haft indflydelse på den her sag, for det ved jeg sådan set ikke – at det nok er den forkerte retning, regeringen går i, når den ønsker at lempe udvisningsreglerne i sager som denne og andre, hvor mennesker, der har begået grov kriminalitet, ikke bliver udvist af Danmark.

Jeg vil bare igen spørge om statsministerens holdning. Bør vi ikke sikre, at den altoverskyggende hovedregel for udenlandske statsborgere, som f.eks. har været i Danmark i meget kort tid, og som begår grov kriminalitet, bliver smidt ud af landet? Det er et generelt spørgsmål, det her.

Kl. 13:57

Formanden:

Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, jeg er nødt til at præcisere noget om lempelse af udvisningsreglerne. Der er ikke lempet på udvisningsreglerne. Dem, der kunne udvises før regeringsskiftet, kan også udvises nu. Så jeg tror bare, man skal have det for øje, når man taler om de her udvisningsregler.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Martin Henriksen, sidste spørgsmål.

Kl. 13:57

Martin Henriksen (DF):

Det er forkert. En lempelse af udvisningsreglerne er vedtaget i Folketinget. Det er sket efter pres fra Europa-Kommissionen. Det har været rigtig godt dokumenteret, og der er blevet skrevet om det i pressen, i flere aviser. Sådan forholder det sig. Der er stemt om det i Folketingssalen, og regeringen og Enhedslisten har stemt en lempelse af udvisningsreglerne igennem. Sådan er det.

Derfor har jeg bare et spørgsmål. Når vi nu kan se, at der er sager som den her – vi kan også finde andre sager – i hvilke mennesker, der har begået meget alvorlig kriminalitet, ikke bliver udvist af Danmark, giver det så ikke rum for, at man strammer udvisningsreglerne i Danmark? Så kan vi have en diskussion om, hvorvidt regeringen har lempet udvisningsreglerne eller ej. Når man fremsætter et lovforslag i Folketingssalen og stemmer det igennem, har det selvfølgelig også nogle konsekvenser i virkelighedens verden, men fred være med det. Kan statsministeren ikke se, at der er plads til, at vi strammer de danske udvisningsregler, så mennesker, der begår grov kriminalitet og tilmed har opholdt sig i Danmark i kort tid, bliver smidt ud?

Kl. 13:58

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan bare gentage det, jeg sagde før. Dem, der kunne udvises før regeringsskiftet, kan også udvises nu.

Kl. 13:58

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Vi har kun 1 minut til afslutningen, så derfor slutter vi også spørgsmålene til statsministeren nu. Tak.

Der bliver en kort pause på det nævnte ene minut, så jeg ringer ikke med klokken.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 482

1) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Kan ministeren bekræfte, at det ridende politi har været sat ind i forbindelse med fodboldkampe, rydning af Ungdomshuset, demonstrationer i Sandholmløjren og COP15, og vil ministeren i den forbindelse redegøre for, hvorfor ministeren gav urigtige oplysninger, da ministeren i et samråd i Retsudvalget den 8. november 2012 sagde, at politiets rytterisektion i København ikke har været sat ind i forbindelse med håndtering af gadeuroligheder og lignende optøjer?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:00

Jan E. Jørgensen (V):

Kan ministeren bekræfte, at det ridende politi har været sat ind i forbindelse med fodboldkampe, rydning af Ungdomshuset, demonstrationer i Sandholmløjren og COP15, og vil ministeren i den forbindelse redegøre for, hvorfor ministeren gav urigtige oplysninger, da ministeren i et samråd i Retsudvalget den 8. november 2012 sagde, at politiets rytterisektion i København ikke har været sat ind i forbindelse med håndtering af gadeuroligheder og lignende optøjer?

Kl. 14:00

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg kan starte med at berolige spørgeren ved at forsikre ham om, at jeg skam ikke har afgivet urigtige oplysninger under det nævnte samråd. Det ville i øvrigt ligge mig meget fjernt at gøre det. Som spørgeren formentlig erindrer, oplyste jeg under samrådet, som jeg har gjort i en række skriftlige svar på spørgsmål fra Retsudvalget, at det ridende politi i København ikke har deltaget i *nedkæmpelsen* af uroligheder og lignende. Jeg forklarede desuden, at baggrunden for dette er, at Københavns Politi har oplyst, at en sådan brug af politihestene for det første kræver en særlig træning af hestene og for det andet generelt vil være forbundet med risiko for, at borgere så vel som rytter og hest øvrigt kommer til skade.

Jeg kan så forstå, at der efterfølgende er blevet sat spørgsmålstegn ved, om det nu også er rigtigt, fordi nogen kan huske at have set politihestene være til stede ved bl.a. uroligheder i forbindelse med fodboldkampe og under FN's klimatopmøde. Der kan jeg i den forbindelse henvise til de nylige besvarelser af spørgsmål nr. 247 fra Retsudvalget, hvor der nøje er redegjort for, at Københavns Politi i begrænset omfang har anvendt rytterisektionen i forbindelse med bl.a. fodboldkampe, hvor den primært har været benyttet til afpatruljering af Fælledparken og overvågning af parkeringsområder. Hvis situationen i forbindelse med fodboldkampe har udviklet sig til uroligheder, har det ridende politi imidlertid trukket sig tilbage og således ikke taget del i håndteringen af urolighederne.

Som det også fremgår af besvarelsen, oplyser Københavns Politi desuden, at rytterisektionen aldrig har været benyttet i forbindelse med potentielt voldelige demonstrationer. Sektionen har derimod ofte været anvendt som et supplement til det såkaldte mobile indsatskoncept. Det var også tilfældet under FN's klimatopmøde, hvor rytterisektionen blev benyttet til at afpatruljere de grønne områder ved Bella Center – en opgave, som på grund af hestenes fremkommelighed og rytternes gode udsyn lå godt til sektionen. Derudover har rytterisektionen ofte været anvendt som et supplement til sikkerheden ved kongelige arrangementer, hvor der har været anvendt hestetrukken kare.

Som jeg lagde ud med at sige mener jeg altså ikke, at der er noget som helst at udsætte på de oplysninger, jeg gav under samrådet.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:03

Jan E. Jørgensen (V):

Det glæder mig, at justitsministeren ikke har givet urigtige oplysninger – det ville da også have overrasket mig. Men jeg kan i hvert fald konstatere, at de oplysninger, ministeren gav under samrådet, ikke var særlig fyldestgørende, for det lød nærmest, som om politihestene slet ikke havde nogen rolle at spille i forbindelse med demonstrationer og lignende. Nu kan vi altså forstå, at politihestene er blevet brugt i forbindelse med demonstrationer, afvikling af højrisikofodboldkampe osv., hvor de i hvert fald har haft en præventiv effekt og en god overvågningsfunktion, alene i kraft af at hestene har en anden fremkommelighed end politikøretøjer osv., og også fordi betjenten jo har et helt andet udsyn siddende oppe på sin hest.

Men vil ministeren på baggrund af de erfaringer, der er fra udlandet, overveje, om man kunne udvide rytterisektionens beføjelser, udvide dens træning, sådan at den også kunne sættes ind, når der opstår decideret uroligheder, for det er jo noget – i hvert fald ifølge de oplysninger, vi har fået – man har haft stor succes med i bl.a. Storbritannien og Sverige.

Kl. 14:04

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var så lidt et andet spørgsmål end det, der er stillet. Jeg er tilfreds med at konstatere, at hr. Jan E. Jørgensen nu er enig med mig i, at der ikke er afgivet urigtige oplysninger.

For så vidt angår spørgsmålet om udvidelse af det felt, man kan anvende politiheste til, er svaret nej.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:05

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg har ikke yderligere at tilføje.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak.

Så går vi videre til det næste spørgsmål, og det er også fra hr. Jan E. Jørgensen til justitsministeren.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 483

2) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Agter ministeren at genoverveje beslutningen om at nedlægge det ridende politi på baggrund af de nye oplysninger om det ridende politis aktiviteter?

Formanden:

Værsgo.

Jan E. Jørgensen (V):

Agter ministeren at genoverveje beslutningen om at nedlægge det ridende politi på baggrund af de nye oplysninger om det ridende politis aktiviteter?

Kl. 14:05

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan henvise til min besvarelse af det spørgsmål, vi lige har været igennem. Jeg kan herudover gentage, som jeg også oplyste under samrådet i Retsudvalget for et par uger siden, at beslutningen om at nedlægge det ridende politi i København er en ledelsesmæssig beslutning truffet af Københavns Politi. Som jeg også gav udtryk for under samrådet, har jeg faktisk stor tillid til ledelsen i dansk politi, og jeg tror nu engang, at de er de bedste til at træffe ledelsesmæssige beslutninger, som er nødvendige for til stadighed at sikre, at politibetjeningen og indsatsen tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde. Det er jo netop politiets helt centrale opgave at sikre den mest hensigtsmæssige organisering og tilrettelæggelse af arbejdet inden for de økonomiske rammer, som vi som politikere stiller op for dem, og selvfølgelig under behørig hensyn til de også politiske krav, der jo ofte kommer her fra Folketinget, bl.a. om en forstærket indsats mod bl.a. rocker- og bandekriminalitet, kriminaliteten i udsatte boligområder og også indbrudskriminaliteten.

At Københavns Politi som led i disse overvejelser konkret har vurderet, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at opretholde ryttersektionen, har jeg sådan set ikke yderligere bemærkninger til. Det siger derfor også sig selv, at jeg ikke har til hensigt at pålægge Københavns Politi at omgøre den beslutning, der er truffet. Det kan dårligt komme som nogen overraskelse for spørgeren, at jeg svarer sådan. Det var fuldkommen det samme svar, som spørgeren fik, da vi sidst så hinanden om det her emne for 2 uger siden i Folketingets Retsudvalg.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:07

Jan E. Jørgensen (V):

Synes justitsministeren virkelig, at en beslutning om, hvorvidt vi i Danmark skal have et ridende politi, eller om vi ikke skal have et ridende politi, bare er en beslutning på niveau med en masse andre ledelsesmæssige beslutninger, som ledelsen af politiet træffer? Kan ministeren overhovedet ikke se, at det her er et spørgsmål, der påkalder sig en bredere interesse end bare et spørgsmål, om der nu skal køre så og så mange patruljevogne i den del af København og så og så mange patruljevogne i en anden del af København, og at man skal opgradere på det ene felt og nedgradere lidt på det andet felt? Kan ministeren slet ikke se, at det her er et spørgsmål, der påkalder sig en bredere interesse, herunder en politisk interesse, og at lige præcis det her spørgsmål kunne være et af de områder, hvor ministeren kunne gå ind og fortælle Københavns Politi, at her har man altså været politisk tonedøv, og det er måske forståeligt nok, for det er jo ikke politikere, det er jo netop politifolk, og sige: Prøv at høre, kære venner, det er altså en beslutning, I bliver nødt til at omgøre, for den rækker altså lidt videre end til det her rent snævert politifaglige? Kunne man forestille sig, at der i forsvaret på et eller andet kontor sad en mand med stjerner på skuldrene og traf beslutning om, at nu nedlagde vi

gardehusarerne, eller nu nedlagde vi livgarden, fordi man ud fra en rent militærfaglig synsvinkel ikke længere mente, man havde behov for dem? Nej, det ville naturligvis være utænkeligt, men når det er politiet, vi har med at gøre, så har vi altså en minister, som siger: I træffer bare de beslutninger, I har lyst til at træffe, det er jeg sådan set helt tryk ved. Jeg ser ikke noget behov for at ændre noget som helst. Man kunne stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor skal vi så overhovedet have en justitsminister som øverste leder af Danmarks politi?

Kl. 14:08

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det skal man, fordi man som justitsminister bør have en tillid til, at dem, man har sat til at lede politiet, også får det nødvendige frirum til det. Det er det, der er hele humlen i, at man har en moderne politistyrke, nemlig at der er mulighed for at prioritere de indsatser, som ledelsen af politiet finder er nødvendige, bl.a. på baggrund af de økonomiske betingelser, som vi her fra Christiansborg og i forligskredse og andet udstikker for dansk politi.

Så står politiet jo over for løbende udfordringer, løbende politiske debatter i øvrigt, om, hvor man bør bruge ressourcerne på at sætte ind: organiseret kriminalitet, bande-, rockerkriminalitet, indbrudskriminalitet, pushere på Vesterbro, narko på Christiania. Jeg tror, at der snart sagt hver eneste måned i gennemsnit vel har været debatter af den her karakter. Det skal politiet selvfølgelig også have mulighed for at sætte ind over for og prioritere, samtidig med de selvfølgelig skal indstille sig på de rammer, som de nu engang får til at udøve deres arbejde i. Det har jeg tillid til at de kan.

Jeg synes, vi har et godt politi, og jeg synes, de gør det godt. Jeg synes, at ledelsen af politiet er god, og den er i stand til at finde svar på de udfordringer, som vi som politikere beder dem om at tage sig af, og som er uden for den her bygning, når vi taler om kriminalitet. Det at sidestille det med det, at vi skulle have noget imod ryttersektionen, ved hr. Jan E. Jørgensen også er fejlagtigt, så det er der ingen grund til overhovedet at antyde. De har gjort et udmærket stykke arbejde. Nu er der truffet en anden beslutning.

Kl. 14:10

Formanden:

Så er det hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:10

Jan E. Jørgensen (V):

Nu henviste ministeren selv til de økonomiske betingelser, og som jeg har forstået det, vil man spare et beløb på under 3 mio. kr. om året. Det skal ses i forhold til et budget for politiet på over 8 mia. kr. om året. Det er altså en forsvindende lille del af politiets budget, man kan spare ved at nedlægge ryttersektionen. Man må næsten forstå justitsministeren sådan, at politiet ikke kan bekæmpe rocker- og bandekriminalitet, ikke patruljere på Vesterbro, Nørrebro og Christiania, og hvad ved jeg, hvis man også skal bruge ressourcer på et ridende politi. Det er forhåbentlig ikke så galt fat i politiet, at man ikke kan afse et beløb på under 3 mio. kr. til at opretholde ryttersektionen, som har en række politimæssige opgaver, men jo også er med til at brande politiet, give politiet et venligt ansigt udadtil, som også i turistmæssig henseende har betydning, det er der ingen tvivl om – som altså har nogle andre og større og bredere funktioner end det rent patruljeringsmæssige, det rent politifaglige. Synes ministeren slet ikke, det er trist, bare en lille smule trist, at det ridende politi bliver nedlagt?

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:11

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til et landsdækkende og permanent dna-register, som ville gøre, at pædofile voldtægtsforbrydere kunne fanges på et tidligt tidspunkt?

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er det en ledelsesmæssig beslutning. Jeg har intet at udsætte på det arbejde, der er gjort; de har gjort et fremragende stykke arbejde. Der foretages jo løbende i politiet som i andre organisationer omdisponeringer, og det er det her udtryk for. Det handler grundlæggende om, at politiet skal være omstillingsparat, og derfor træffes der beslutninger hver eneste dag i dansk politi. Det handler om, at vi skal have et politi, som er omstillingsparat, og som har mulighederne for at sætte ind der, hvor problemerne er.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen, sidsterunde.

Kl. 14:12

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, jeg bemærkede, at ministeren overhovedet ikke svarede på det, jeg spurgte om. Altså, jeg spørger, om ministeren mener, at politiet vil være i stand til at løse de opgaver, som vi fra Folketingets side pålægger det, også ved en opretholdelse af det ridende politi. Det var det ene, jeg spurgte om.

Det andet, jeg spurgte om, var, om ministeren slet ingen holdninger har. Har ministeren slet ingen synspunkter på spørgsmålet om det ridende politi? Er ministeren fuldstændig bedøvende ligeglad? Så længe der er truffet en beslutning af politiet, siger ministeren: Nå, men det er jo så det. Altså, hvad mener ministeren selv? Synes ministeren måske bare et eller andet sted, at det da er en lille smule trist, at det ridende politi bliver nedlagt? Eller er ministeren bedøvende ligeglad?

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Næh, det, ministeren går op i, er at sikre, at vi har et politi, som er omstillingsparat, og som kan prioritere indsatsen. Derfor foretages der beslutninger om omdisponeringer hver eneste dag i dansk politi – selvfølgelig, fordi det er nødvendigt, således at politiet er klar til at imødegå de udfordringer, som de nu engang må stå over for. Det er det, der er virkeligheden, også bag det her. Forudsætningen for, at det kan lade sig gøre, er, at der er en god og dygtig ledelse af dansk politi, som har frirummet til det, og det er det, som det her er udtryk for. Der er intet som helst at udsætte på rytterisektionen i Københavns Politi, overhovedet ikke. Jeg anerkender til fulde deres indsats, men er også af den opfattelse, at der skal være rum og plads til at foretage dispositioner, som skal foretages inden for den økonomiske ramme, som vi her fra Folketinget opstiller for politiet. Det er det, der er sket her, og det er det, jeg siger selvfølgelig er nødvendigt for at have et moderne politi.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 490

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvad er ministerens holdning til et landsdækkende og permanent dna-register, som ville gøre, at pædofile voldtægtsforbrydere kunne fanges på et tidligt tidspunkt?

Kl. 14:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Mit svar bliver faktisk ganske kort. Det skyldes, at spørgeren er ganske godt bekendt med regeringens holdning til spørgsmålet om udvidelse af dna-registeret, idet vi så sent som i februar måned i år her i Folketingssalen behandlede et beslutningsforslag, nærmere bestemt det, der hedder B 27, fra hr. Peter Skaarup om selv samme spørgsmål. Under førstebehandlingen af beslutningsforslaget gav jeg udtryk for, at regeringen ikke kan støtte et forslag om at udvide dna-registrering, herunder også tanken om et landsdækkende register, og det er faktisk fortsat regeringens holdning til spørgsmålet. Hvis hr. Peter Skaarup ønsker at få repeteret regeringens argumentation, synes jeg passende, at det kan finde sted i forbindelse med det samråd i Folketingets Retsudvalg om lige nøjagtig det her emne, som hr. Peter Skaarup jo netop har indkaldt mig til, og det ser jeg frem til.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo også, at ting kan ændre sig i politik. Det er vel set før, at selv regeringer skifter holdning. Jeg er da i dag blevet konfronteret med flere sager, hvor regeringspartierne havde en holdning på et tidspunkt og nu har en anden holdning, købesex eksempelvis, som man nu ikke længere vil forbyde. Det er jo en ærlig sag, at man skifter holdning.

Grunden til, at jeg så mener, at der er grund til, at regeringen skifter holdning lige præcis til det her spørgsmål, er, at dna-registeret jo har udviklet sig på en utrolig positiv måde, hvor det i starten var sådan, at nogle nok var skeptiske over for, om det ville medføre en politistat, eller at det ville være ganske forfærdeligt, at man havde et sådant register, så har det jo udviklet sig både sikkerhedsmæssigt og også efterforskningsmæssigt til at være et fantastisk godt redskab for politiet. Det er jo faktisk lykkedes inden for den seneste tid for politiet at tage hul på en række tidligere drabssager, hvilket er meget positivt. Det er også lykkedes for politiet at opklare forskellige sager lige præcis ved hjælp af det så beskærede dna-register, vi har i dag.

Vi er meget kede af i Dansk Folkeparti, at et flertal i Folketinget for et par år siden faktisk vedtog at beskære dna-registeret, nemlig på en måde, hvor dem, der er sigtet for kriminalitet eller frifundet for kriminalitet, efter 10 år ikke længere optræder i dna-registeret. Det havde været et godt værktøj for politiet trods alt at have dem med også.

Men når jeg i dag vil spørge justitsministeren om det her emne, er det altså, fordi vi har en berettiget forventning om som borgere, at politiet opklarer kriminalitet så hurtigt, det overhovedet kan lade sig gøre. Politiet gør et godt stykke arbejde på rigtig mange fronter, men der er altså mange her i landet, der ser det som meget positivt, hvis politiet havde det dna-register – som de altså ikke har i dag – der er landsdækkende og permanent.

Kl. 14:17

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg ved ikke rigtig, om der var noget spørgsmål i det. Jeg hørte det mere som en redegørelse fra den debat, vi havde i foråret, og det er helt fair, og den kommer vi jo så til at tage igen, når vi skal i samråd igen. Jeg vil bare sige, at det jo er rigtigt nok, at dna er et meget effektivt instrument også for politiet, og det er jo også rigtigt nok, som hr. Peter Skaarup siger, at politiet bruger det og bruger det godt, og at det også giver god hjælp i opklaringsarbejdet, men derfra og til at have et altomfattende, sådan må jeg forstå Dansk Folkepartis forslag, dna-register, som alle vist nærmest fra fødslen skal stå i – det er sådan, jeg forstår dansk Folkepartis idé om et landsdækkende og permanent dna-register – er regeringen altså ikke enig i.

Kl. 14:18

Formanden:

Spørgeren.

Kl. 14:18

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er ærgerligt, hvis regeringen har låst sig fast på det her punkt, og jeg tror faktisk, at tiden arbejder for, at vi får et landsdækkende dna-register, for langt de fleste mennesker vil jo ikke have noget som helst problem med at stå i et sådant register. Hvis man har rent mel i posen, er det jo bare fantastisk, at samfundet kan opklare specielt den personfarlige kriminalitet, drabssager, voldtægtssager. Vi har også en aktuel sag på Fyn, hvor politiet gør rigtig meget for at finde en mand, der har krænket to piger. De har dna-materialet hos sig nu, og havde der været et register, ville det have været en smal sag at indsnævre det felt til én person, som man så kunne se om man kunne finde andre beviser imod. Så det vil være et fantastisk godt redskab. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at køre nogen polemik om, at det har vi diskuteret før. Nu diskuterer vi det igen, og ministeren har altså en chance for at sige ja den her gang.

Kl. 14:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det takker jeg for muligheden for, men det bliver altså et nej, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Jeg oplever lidt, at det selvfølgelig er fair nok, at spørgsmålet er en gentagelse af den debat, vi allerede har haft. Det her er jo et relativt principielt spørgsmål, der handler om, om vi skal have et system, hvor alle fra fødslen er registreret med deres dna. Vi synes, at det her instrument, dna, allerede i dag er et ganske udmærket og ganske brugbart efterforskningsredskab for politiet, og det skal det selvfølgelig blive ved med at være. Så er der nogle afgrænsninger i forhold til lagringen, altså den tid, som dna kan ligge, som hr. Peter Skaarup rigtigt nok redegjorde for, og som et bredt flertal i Folketinget har vedtaget uden om Dansk Folkeparti,

men derfra og så til at gå til at have et egentligt landsdækkende, altomfattende dna-registersystem er vi simpelt hen ikke enige i.

Kl. 14:20

Formanden:

Sidsterunde. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:20

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, ministeren vil forholde sig til sagens kerne her, for jeg tror også, ministeren udmærket godt ved, at det her forfærdelige, som jeg lidt hører ministeren sige, at man skulle stå i et register, at hele befolkningen skulle stå der, det forfærdelige er jo allerede situationen nu, hvis man skal bruge ministerens argumentation, for vi står alle sammen, i hvert fald børn, der er født inden for de seneste år, i det, der hedder PKU-registeret. Det foregår sådan, at der kommer en flink sygeplejerske ind på fødeklinikken og tager en lille blodprøve fra spædbørns hæl, og så kommer den prøve så i PKU-registeret. Det, forslaget fra Dansk Folkepartis side går på, er jo, at vi omdanner det register, vi har i dag, til at være en del af dna-registeret, så det er altså ikke noget kæmpe katastrofalt set med mine og Dansk Folkepartis øjne, at man sagde ja til det. Så det er sådan set bare det, vi beder om.

Kl. 14:21

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Nu bevæger vi os lidt ud over rammerne for spørgsmålet, og det er jo helt fair. Men som sagt er dna et meget effektivt efterforskningsredskab, og det skal det blive ved med at være, og det bruger politiet det også til med den seneste nyudvikling af det, som vi alle sammen har hørt, og som hr. Peter Skaarup også henviste til. Hvad Dansk Folkeparti måtte have af konkrete forslag og nye ideer, får vi som sagt mulighed for endnu en drøftelse af, når vi mødes i det samråd om lige nøjagtig det emne, som hr. Peter Skaarup har indkaldt mig i.

Kl. 14:22

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også af hr. Peter Skaarup til justitsministeren.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 491

4) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren forklare sin holdning til de meget korte og symbolske straffe for pædofili, der øger risikoen for, at pædofile kører rundt i landet og kidnapper piger, som de voldtager, når de i stedet kunne sidde fængslet eller være medicinsk kastreret, og i den sammenhæng forklare spørgeren, hvorfor ministeren modarbejder disse foranstaltninger?

Formanden:

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:22

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Kan ministeren forklare sin holdning til de meget korte og symbolske straffe for pædofili, der øger risikoen for, at pædofile kører rundt i landet og kidnapper piger, som de voldtager, når de i stedet kunne sidde fængslet eller være

medicinsk kastreret, og i den sammenhæng forklare spørgeren, hvorfor ministeren modarbejder disse foranstaltninger?

Kl. 14:22

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil meget gerne forklare min holdning til seksuelt misbrug af børn. Det er en afskyelig forbrydelse, som vi alle ved kan have meget alvorlige konsekvenser for ofret. Derfor er det også helt afgørende, at der gribes hårdt og konsekvent ind over for den her form for kriminalitet. Det bliver der også i dag. Politiet og anklagemyndigheden slår hårdt ned på seksuelt misbrug af børn. Det gør domstolene i øvrigt også. Det er derfor også helt forkert at sige, at straffene for seksuelt misbrug af børn er, som hr. Peter Skaarup sagde, meget korte og symbolske. De straffe, der udmåles for grove tilfælde af seksuelt misbrug af børn, hører til de hårdeste straffe, der overhovedet udmåles for overtrædelse af straffelovens kapitel om seksualforbrydelser. Det er også helt forkert at sige, at jeg skulle modarbejde foranstaltninger mod pædofile.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:23

Peter Skaarup (DF):

Det er jeg jo ikke enig med ministeren i. Vi har fra Dansk Folkepartis side flere gange fremsat forslag i Folketinget, der netop gik på, at vi skulle have nogle højere straf for pædofili. Vi har også foreslået, at man skulle sløjfe forældelsesfristen i sådan nogle sager, hvilket kunne betyde, at man også kunne tage lidt ældre sager op, fordi det er så krænkende, som det er. De initiativer har ministeren og ministerens parti jo været modstandere af. Dermed har det efter vores vurdering modarbejdet forslagene og forslaget om højere straffe på det her område.

I forbindelse med de såkaldt hårdere straffe, som ministeren taler om der skulle være på området, er det bedste jo at tage afsæt i fakta. Fakta kan vi finde i Justitsministeriets Forskningskontors betænkning af september 2011, hvoraf det fremgår, at for de paragraffer, vi taler om her, og som regulerer det her område, udmåles der er i gennemsnit relativt korte fængselsstraffe. Det kan godt være, der har været nogle enkeltsager, hvor der er blevet givet pænt høje straffe, det har ministeren ret i, men i forhold til de muligheder, domstolene har inden for de eksisterende strafferammer, gives der korte straffe. Det er sjældent, hvis det overhovedet ses, at man bruger den øverste del af strafferegisteret i de her sager.

Det er for os at se kritisk. Det er kritisk af to grunde. Dels er det krænkende for retsbevidstheden, dels er det selvfølgelig også kritisk med hensyn til gengangere, altså dem, der finder på at lave kriminalitet igen. Det kan de gøre efter en forholdsvis kort straf. Så ministeren må forklare, hvorfor man har været modstander af de initiativer.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Igen forsøger hr. Peter Skaarup at insinuere, at jeg skulle have modarbejdet foranstaltninger mod pædofile. Det må jo bygge på, at de statistikker, som hr. Peter Skaarup henviser til, burde han nærlæse lidt, hvis det er muligt. Jeg har ikke set statistikken, og hvis det ikke

er muligt, vil han kunne orientere sig lidt i medierne og i domsafsigelser på området i øvrigt. Så ville han kunne se, at der for groft seksuelt misbrug af børn udmåles straffe, der hører til de hårdeste, der overhovedet udmåles for det, det handler om, nemlig straffelovens kapitel om seksualforbrydelser.

Man skal lade være med, når man læser statistik, kun at kigge på gennemsnittet, man skal også nogle gange prøve at dykke ned i, hvilke sager den rent faktisk omhandler. Så kunne man få det her at se. Det kunne være, at det kunne fremme forståelsen for, at det her rent faktisk bliver taget meget alvorligt af politiet, anklagemyndigheden og domstolene.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg har skam både set på gennemsnittet og dykket ned i forskellige sager og set, at ministeren simpelt hen ikke har ret i, at man bruger den høje ende af registeret, hvis det var det, ministeren gerne ville sige. Man bruger meget sjældent den høje ende af strafferegisteret i de her sager. Gennemsnittet er jo meget sigende, det kan man ikke undgå at mene. Gennemsnittet er jo meget sigende for, hvor strafniveauet ligger. I 2009 var det ifølge Justitsministeriets eget forskningskontors rapport sådan, at for overtrædelse af den paragraf, der handler om samleje med børn under 15 år og samleje med et barn under 12 år, var den gennemsnitlige straf 529 dage. Det vil sige under 2 års fængsel. Det er jo sådan noget, der gør, at man bliver harm som borger i landet, fordi man siger, at det er så forfærdeligt, at det bør straffes meget mere markant. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er helt enig i, at der skal sættes hårdt og konsekvent ind over for seksuelt misbrug af børn. Det er en afskyelig form for kriminalitet. Som hr. Peter Skaarup også vil se af de statistikker, bliver det prioriteret af politiet og anklagemyndigheden og domstolene. Der udmåles i de grove sager om seksuelt misbrug af børn hårdere straffe – hårde straffe inden for det område, man måler inden for, altså det kapitel i straffeloven, som handler om seksualforbrydelser. Det ligger helt i forlængelse af både mit og regeringens ønske om, at der skal sættes hårdt ind over den her form for kriminalitet, som er afskyelig. Derudover tror jeg også godt, at hr. Peter Skaarup ved, at der bag tallet ligger enkeltsager, men man vil også kunne se, at i de grove sager bliver der også udmålt meget hårde straffe.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for sidsterunde.

Kl. 14:28

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til ministeren, at hvis ministeren skulle have ret i, at man ligger oppe i den høje ende af registeret, f.eks. i sager, hvor det handler om samleje med børn, ville vi jo nogle år tilbage i tiden kunne finde tidspunkter, hvor straffen var væsentlig længere end de her 529 dage, som jeg går ud fra – jeg tolker ministerens svar derhen – ministeren er enig i ikke er lang tid at sidde fængslet på grund af samleje med børn. Det, jeg gerne vil sige, er altså, at der er noget galt på det her område, når det gælder lovgivningen og domstolene

vurdering af tingene, for straffen ligger generelt for alle årene, man kigger tilbage på, på et forholdsvis lavt niveau, og det er kritisk.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om en anden ting, og det handler om medicinsk kastration. Ministeren har jo selv, og vi var sammen om det, støttet tanken om det efter lægelig anvisning, men nu forstår jeg, at ministeren er imod det og har udtalt sig til medierne på en måde, så man må komme i tvivl om, hvor regeringen står henne. Regeringen vil åbenbart ikke være med til at gennemføre den ordning, som kunne være god at have ifølge det forsøg, som har været vellykket.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det er rigtig nok, at der i øjeblikket kører et forsøg om brugen af medicinsk behandling af pædofile. Det står eksempelvis i den aftale med Kriminalforsorgen, som hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti valgte ikke at være med i, hvordan vi fremover skal håndtere det forsøg. Derfor er det her afslutningsvis noget af en tilsnigelse at sige, at regeringen slet ikke er opmærksom på det, uagtet det faktum at det rent faktisk står i den aftale, som jeg stadig væk forundres over at Dansk Folkeparti valgte ikke at være med i, fordi den ud over det her forsøg – vi skal her se på, om det kan have en positiv effekt på at nå målet om, at folk ikke vender tilbage til den her modbydelige form for kriminalitet – jo indeholder usædvanlig mange andre gode initiativer: indsatser mod rockere, flere fængselspladser, bedre arbejdsmiljø for de ansatte i kriminalforsorgen. Det er så lidt ud over spørgsmålet, men min forundring over, at Dansk Folkeparti valgte ikke at være med, er stadig væk meget stor.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 437

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Anerkender ministeren, at østarbejdere og andre udenlandske arbejdstagere bidrager positivt til væksten og velstanden i Danmark?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:31

Joachim B. Olsen (LA):

Anerkender ministeren, at østarbejdere og andre udenlandske arbejdstagere bidrager positivt til væksten og velstanden i Danmark?

Kl. 14:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil først og fremmest gerne sige, at jeg grundlæggende synes, det er positivt, at vi har et arbejdsmarked, som man både kan bevæge sig ud og ind ad. Der er masser af danske lønmodtagere, der rejser ud i verden, rundt i Europa, finder arbejde og kan forsørge sig selv og få erfaringer og oplevelser og kompetencer med sig i bagagen hjem. Vi har danske virksomheder, og dem har vi heldigvis en del af, som en-

ten har en produktion eller udfører serviceopgaver i andre lande end Danmark. Det er positivt, og når det er positivt for Danmark, er det også positivt for andre lande, at andre landes borgere og virksomheder også kan rejse ind i Danmark.

Jeg er grundlæggende tilhænger af et arbejdsmarked, hvor der er mobilitet, og hvor der er dynamik. Og det er helt rigtigt, at vi som samfund derudover også drager nytte af, at der kommer medarbejdere og virksomheder til det danske samfund med knowhow, erfaring, kompetence og viden og præsterer det, de nu engang præsterer.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:32

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det var jo et præcist svar; jeg kunne næsten korte det ned til, at der bare blev sagt: Ja, ministeren anerkender, at det, at der kommer folk udefra og tager arbejde i Danmark, er med til at øge velstanden og væksten i Danmark.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål, er, at når der kører en debat i medierne om f.eks. østarbejdere, der kommer til Danmark, så har jeg en fornemmelse af – og det tror jeg også mange andre har – at det ikke er noget positivt. Altså, vi hører ord som social dumping, og at det gør, at danskere mister arbejde osv. Det bliver meget ofte en meget følelsesladet debat.

Derfor synes jeg egentlig, det er dejligt, at ministeren her anerkender, at det faktuelle i det her er, at det, at arbejdskraft og varer kan flytte sig frit over grænser, faktisk er med til at øge velstanden. Selvfølgelig giver det nogle udfordringer, men det øger velstanden, og derfor er det noget, vi skal prøve at fremme.

Synes ministeren ikke, at vi kunne få en lidt mere nuanceret debat, sådan at vi i den offentlige debat måske fik belyst, at det her faktisk er en rigtig positiv ting for alle parter?

Kl. 14:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:34

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er altid behov for at gøre debatter mere nuancerede. Det gælder også på det her område, og der vil jeg så også appellere til, at spørgeren gør det samme. For selv om at jeg synes, man må sige, at det, at der kommer lønmodtagere og virksomheder til Danmark, på mange måder er et gode, så er der også den anden side af mønten:

Der findes jo social dumping i det danske samfund; der er piratkørsel på vores motorveje; der er rengøringspersonale, som underbetales, og som arbejder for mange timer. Vi har håndværkere fra øst- og centraleuropæiske lande, der har dårlige arbejdsforhold; der er også mennesker, der udsættes for meget, meget dårligt arbejdsmiljø med alvorlige ulykker og i værste fald med dødsfald som konsekvens.

Så når man har et arbejdsmarked, der er åbent, er der nogle positive ting; der er også nogle meget negative ting. Og jeg tror, at det vil gavne os alle sammen, hvis vi formår at have begge dimensioner. Derfor må vi ikke demonisere og mistænkeliggøre folk, der kommer hertil, men vi skal stå fast på, at det skal foregå på en ordentlig måde.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:35

Joachim B. Olsen (LA):

Nu går ministeren lidt over i den retorik, som jeg synes ofte går igen i den her debat. Man bruger ord som at underbetale og at det skal foregå på en ordentlig måde. Det er jo sådan et meget elastisk begreb, for hvad er det? Altså, hvad er underbetaling? Er underbetaling det, at en østarbejder, der kommer hertil fuldstændig frivilligt, indgår en frivillig kontrakt, en aftale, med en arbejdsgiver i Danmark og sælger sin arbejdskraft til 90 kr. i timen? Det er overhovedet ikke ulovligt; man bryder ingen regler. Er det så at underbetale efter ministerens opfattelse?

For hvad ligger der i det der ord social dumping? Jeg er med på, at lovgivningen skal overholdes, men vi har jo et arbejdsmarked, hvor man ikke behøver at have en overenskomst. Vi har også et arbejdsmarked, hvor virksomheder kan komme til Danmark og de ansatte i virksomheden kan arbejde på overenskomster lavet i andre lande osv. Så hvad er det, der ligger i det her ord underbetaling?

Kl. 14:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen for mig er det her ikke et elastisk begreb. Det vil jeg gerne sige; det må stå for spørgerens egen regning. For når jeg taler for og om, at der skal være ordentlige forhold på det danske arbejdsmarked, så er det ikke elastik i metermål. Den danske lovgivning skal overholdes, arbejdsmiljøreglerne skal overholdes, sikkerhedsreglerne skal overholdes, hviletidsbestemmelserne skal overholdes, ferielovgivningen skal overholdes for nu at nævne nogle eksempler. Og det sker jo ikke i alle tilfælde.

Vi har jo medarbejdere på det danske arbejdsmarked, der kommer udefra, og som arbejder eksempelvis for mange timer på arbejdspladser, hvor der ikke er et ordentligt arbejdsmiljø, og hvor der ikke træffes de nødvendige sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Det er jo ikke et elastisk begreb, for man skal overholde den danske lovgivning. Og det er o.k., at vi er nogle, der bliver forarget over det.

Jeg forstår godt, at der er mange, både almindelige danskere og fagligt aktive, som forarges, når de hører om medarbejdere på rengøringsområdet, der arbejder til 40-50 kr. i timen 15-16 timer i døgnet, som der har været eksempler fremme på, eller polske medarbejdere, som arbejder, hvor der ikke er et ordentligt arbejdsmiljø på byggepladsen. Det synes jeg godt man må blive forarget over.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:37

Joachim B. Olsen (LA):

Man kan blive forarget over mange ting. Men jeg tror også, jeg gjorde rede for i mit forrige spørgsmål, at jeg er helt på det rene med, at selvfølgelig skal lovgivningen overholdes i Danmark. Men der er jo ikke noget ulovligt i, at folk frivilligt indgår aftaler om en lavere løn end den, som danske lønmodtagere får – det er der jo ikke noget ulovligt i. Og så er det, jeg spørger, om det i ministerens optik er underbetaling.

Jeg vil egentlig gerne understrege, at det, at der kommer udenlandsk arbejdskraft til Danmark, herunder østarbejdere, er med til at bidrage til væksten i Danmark. Jeg tror, at det er Beskæftigelsesministeriet selv, som har lavet en rapport om det – der er i hvert fald lavet en rapport fra Udvalget om modvirkning af social dumping, hvori man skriver:

Udenlandske virksomheder og arbejdstagere er velkomne i Danmark, og de yder et vigtigt bidrag til vækst og produktivitet i Danmark.

Når vi har en kæmpe udfordring med produktiviteten i Danmark – og det anerkender regeringen også – er det så ikke rigtig, rigtig vigtigt, at der også kommer folk, som kan konkurrere, sætte lønningerne under konkurrence? For når man køber arbejdskraft til en lavere løn, stiger produktiviteten, fordi man får den samme vare for en lavere løn. Det er jo det, der er essensen i produktivitet til en lavere pris – pris og produktivitet hænger sammen.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg må sige, at jeg simpelt hen synes, at det er for forsimplet et ræsonnement. Altså, det er jo helt velkendt, at vi i Danmark er udfordret, både på vores konkurrenceevne og på vores produktivitet, men at foreslå at løse de grundlæggende strukturelle problemer ved en systematisk import af lønmodtagere udefra, der skal arbejde til en lavere løn end det, der er fastsat i danske overenskomster, er på ingen måde et ræsonnement, jeg deler – tværtom.

Når vi ønsker, at produktiviteten og konkurrenceevnen skal forbedres, ønsker vi at søge helt andre steder hen, nemlig eksempelvis ved at få løftet uddannelsesniveaue i Danmark og ved at effektivisere, sådan at vi både i den offentlige og den private sektor arbejder klogere. Og så skal vi investere i fremtiden med forskning og innovation, fordi vi skal kunne klare at opfinde de ideer, som andre ikke kan. Det er vores vej.

Der er jo alle mulige elementer, der indgår i det, men at gøre det til et spørgsmål om at importere arbejdskraft udefra, der kan arbejde til lavere lønninger, for at løse problemerne med produktivitet, er simpelt hen for forsimplet. Og jeg vil gerne have lov til at understrege endnu en gang, at når man arbejder på dansk jord, skal det selvfølgelig også være under dansk lovgivning og i respekt for de danske regler.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til spørgeren.

Der er et nyt spørgsmål til beskæftigelsesministeren, hvor man også skal overholde taletiden, og det er fra fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 479

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Ulla Tørnæs (V):

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling mellem ledige, der opbruger retten til dagpenge før den 1. januar 2013, og ledige, der opbruger retten til dagpenge efter den 1. januar 2013?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:40

Ulla Tørnæs (V):

Tak.

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling mellem ledige, der opbruger retten til dagpenge før den 1. januar 2013, og ledige, der opbruger retten til dagpenge efter den 1. januar 2013?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Det er ministeren.

Kl. 14:40 Ellers er der ikke nogen som helst form for logik i ministerens ræsonnement.

Ministeren konkluderer, at jo længere tid man har været i dagpengesystemet, desto nemmere er det at finde et job. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 14:43

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er faktisk lidt svært at greje ud fra spørgsmålet, hvad det er, der relateres til. Så jeg tror, at jeg skal have spørgeren til at udbygge sit spørgsmål og udbygge, hvad det er, der præcis tænkes på, når der bliver talt om en åbenlys forskelsbehandling.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:40

Ulla Tørnæs (V):

Det er jo sådan, at hvis man bliver ledig og ryger ud af dagpengesystemet f.eks. den 20. december i år, vil man ikke kunne modtage kontanthjælp, medmindre man er berettiget til det. Men ryger man ud af dagpengesystemet efter den 1. januar 2013, vil man med den finanslovaftale, som regeringen har indgået med Enhedslisten, uden videre kunne modtage kontanthjælp, vel at mærke forudsat at man følger en eller anden form for uddannelse.

Det synes jeg er en urimelig forskelsbehandling, og jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan regeringen overhovedet kan lægge ryg eller stemmer til en sådan forskelsbehandling af to grupper af ledige, som jo er fuldstændig ens. Det er alene datoen, der afgør, om man kan få kontanthjælp, eller om man ikke kan få kontanthjælp.

Kl. 14:40

Kl. 14:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg lægger gerne både ryg og stemme til det lovforslag og den finanslovaftale, for den er nemlig rigtig god. Jeg tror, det er vigtigt at få sagt, at det, vi er i gang med lige nu, jo er at skabe forbedringer på et område, hvor den tidligere regering ikke gjorde det.

Der er valgt en meget hård indfasning af dagpengereformen, og det er det, der giver os særlige udfordringer med antallet af udfaldstruede dagpengemodtagere i starten af 2013. Det er jo sådan, at hvis ens dagpengeret ophører i andet halvår af 2012, vil der for langt hovedpartens vedkommende jo være tale om borgere, der har været på dagpenge i længere tid end de 2 år. Det er en 2-årig dagpengeperiode, fordi den er forlænget midlertidigt med ½ år. Den starter først sin indfasning i første halvår af 2013 for langt, langt de flestes vedkommende.

Det, der er aftalt om et uddannelsesløft, er, at man ikke må være på en ydelse i mere end 4 år. Og det betyder, at dem, hvis dagpengeret ophører i slutningen af andet halvår af 2012, for manges vedkommende typisk vil have været på dagpenge i op mod 4 år. Det er jo en helt anden situation.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Taletiden skal overholdes, må jeg sige til ministeren.
Værsgo til fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:42

Ulla Tørnæs (V):

Jamen logikken i det, som ministeren her siger, er jo, at det bør være nemmere for ledige, der bliver ledige før den 1. januar 2013, at finde et job frem for for ledige, der bliver ledige efter den 1. januar 2013.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nej, det er det selvfølgelig ikke – og jeg skal nok overholde taletiden i respekt for reglerne.

Det er jo sådan, at på grund af den indfasning af dagpengereformen, den tidligere regering valgte, er der ekstraordinært mange dagpengemodtagere, der risikerer, at deres dagpengeret ophører i første halvår af 2013. Det ved spørgeren jo godt, for det er det, hele Danmark har diskuteret de seneste par måneder, altså hvordan vi håndterer den pukkel af dagpengemodtagere, der over ganske få måneder vil udgøre en meget større gruppe, end udfaldstruede dagpengemodtagere normalt ville gøre.

Så nej, det bliver bestemt ikke lettere at komme i arbejde, fordi man har gået på dagpenge i mange år; det siger sig selv. Men der er en ekstraordinært stor gruppe i første halvår af 2013, og det er den gruppe, vi forsøger at finde løsninger for.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:44

Ulla Tørnæs (V):

Dybest set handler det for Venstre om at sikre, at de ledige kommer tilbage på arbejdsmarkedet, og jeg kan bare konstatere, at den måde, regeringen nu vælger at tackle situationen på, vil bidrage til yderligere at fastholde ledige i offentlig forsørgelse. Og jeg synes faktisk ikke, at ministeren redegør særlig godt for den forskelsbehandling, der nu kommer til at finde sted, altså en forskelsbehandling af folk, som bliver ledige og ryger ud af dagpengesystemet.

Der vil der være en forskel på, om man kan få kontanthjælp eller have 0 kr. i forsørgelsesgrundlag, alt afhængigt af om man bliver ledig f.eks. den 20. december 2012, eller man bliver ledig den 1. januar 2013. Jeg forstår ganske enkelt ikke ministerens argumentation, der skal retfærdiggøre, at det her skal finde sted.

Kl. 14:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:45

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige, at det jo ikke er et spørgsmål om, hvornår man bliver ledig. Altså, spørgeren siger, at der er forskel på, om man bliver ledig i december eller januar. Det her har jo at gøre med, om ens dagpengeret ophører, og det er jo to helt, helt forskellige ting, der ingenlunde tåler nogen sammenligning.

Altså, vi har en gruppe af borgere, der står i en ekstraordinært svær situation. Den kan man vælge at ignorere, man kan vælge at lade den omgive kun af ord, eller også kan man forsøge at handle derpå. Og det er det sidste, vi vælger som regering.

Når der er nogle mennesker, der står i en ekstraordinært svær situation, vil vi gerne give et ekstraordinært bidrag til at hjælpe de mennesker tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, vi gør, når vi laver en akutaftale, der indeholder en intensiveret indsats i jobcentre

og a-kasser. Det er det, vi gør, når vi opretter akutjob. Og det er det, vi gør med et ekstraordinært uddannelsesinitiativ. Det er ikke et spørgsmål om at forskelsbehandle, det er et spørgsmål om at tage et politisk og socialt ansvar.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for besvarelsen.

Der er et nyt spørgsmål, og det er også til beskæftigelsesministeren fra Ulla Tørnæs, Venstre.

Kl. 14:46

Spm. nr. S 480

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Ulla Tørnæs (V):

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling, der kommer til at finde sted for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af modregning af formue og ægtefælles indkomst, og kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af »uddannelsesløft for ledige«, jf. finanslovsforslaget for 2013?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:46

Ulla Tørnæs (V):

Hvordan vil ministeren forsvare den åbenlyse forskelsbehandling, der kommer til at finde sted for kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af modregning af formue og ægtefælles indkomst, og kontanthjælpsmodtagere, der er omfattet af uddannelsesløft for ledige, jævnfør finanslovsforslaget for 2013?

Kl. 14:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo et spørgsmål, der til forveksling minder om det, vi lige har haft; her er det så med fokus på kontanthjælpsmodtagere. Jeg vil gerne sige fra regeringens side, at vi jo altid er optaget af, hvordan vi bistår de mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet, med at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er også derfor, der er behov for en reform af kontanthjælpsområdet.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før: Vi står i en ekstraordinær situation. Det er anerkendt fra stort set alle andre sider end Venstres. Fagbevægelsen anerkender det; arbejdsgiverne – de offentlige og de private – anerkender det; Dansk Folkeparti anerkender det, Enhedslisten anerkender det; mange aktører i den offentlige debat, de arbejdsløse, a-kasserne, vi som regering anerkender det. Det er stort set kun Venstre, der ikke anerkender, at vi er i en ekstraordinær svær situation, som ikke handler så meget om forkortelsen af dagpengeperioden, men som handler om den valgte indfasning. Og når der er nogle mennesker, der står i en ekstraordinær svær situation, så må man også godt yde en ekstraordinær politisk indsats, og det er det, vi gør.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:47

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må tilstå, at jeg stadig er dybt forundret over, at ministeren mener, det kan retfærdiggøre en så voldsom forskelsbehandling mellem borgere, som er i fuldstændig identiske situationer – altså at man ry-

ger ud af dagpengesystemet den 20. december 2012 efter at have været i dagpengesystemet i en længere periode, eller at man ryger ud af dagpengesystemet den 1. januar 2013. De sidstnævnte har man ret til kontanthjælp uden nogen som helst form for ægtefælleafhængighed eller hensyntagen til formue eller andet. Jeg synes, det er en fuldstændig urimelig forskelsbehandling, som jeg alene kan se begrundet i, at ministeren altså af en eller anden mystisk grund tror, at det er nemmere for folk, som har været 4 år i dagpengesystemet, at finde beskæftigelse end for folk, som har været 2 år i dagpengesystemet. Det er da det eneste, der med nogenlunde rimelighed ville kunne retfærdiggøre en så voldsom forskelsbehandling mellem borgere, som er i fuldstændig identiske situationer.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg går ikke ud fra, at Venstre synes, man skal have mulighed for at være på dagpenge i mere end 4 år. For hvis man gør det, som Venstre her lægger op til, nemlig også at lade uddannelsesrettighederne gælde gruppen af udfaldstruede dagpengemodtagere frem til den 31. december 2012, så vil den jo skulle omfatte folk, der har været på dagpenge i 4 år. Jeg må sige, at det er jeg ikke tilhænger af. Jeg er ikke tilhænger af, at man, hvis man har været på dagpenge i 4 år, derefter overgår til en ydelse, hvad enten det er kontanthjælp uden ægtefællemodregning, eller det er en særlig ydelse. For så er man jo der, hvor man har en næsten uendelig ydelsesmulighed, og jeg bliver bare nødt til at sige, at det er jeg som socialdemokrat ikke tilhænger af.

Jeg er heller ikke tilhænger af, at man laver arbejdsmarkedsreformer uden at overveje konsekvenserne deraf. Det, jeg synes står ret tydeligt, er, at da man forkortede dagpengeperioden, gjorde man det ikke bare på det forkerte tidspunkt, men man overvejede heller ikke, hvordan man skulle hjælpe den gruppe, der måske kom i klemme. Der vil jeg så til forskel fra Venstre kvittere for, at der er partier, der gerne vil være med til at hjælpe denne gruppe af mennesker.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:49

Ulla Tørnæs (V):

Jeg kan berolige ministeren med, at Venstre absolut ikke går ind for at vende tilbage til den 4-årige dagpengeperiode. Derimod handler det om at tage konkrete initiativer, som bidrager til, at de ledige får mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Men det, som spørgsmålet her drejer sig om, er jo den, synes jeg, fuldstændig urimelige forskelsbehandling, som regeringen nu indfører sammen med Enhedslisten. Jeg synes, det er mærkeligt, at en ledig, der falder ud af dagpengesystemet f.eks. den 2. januar 2013, og som er gift med en direktør og har en villa, kan modtage 13.732 kr. i kontanthjælp i ½ år. Det beløb kan man som dagpengemodtager modtage hver måned, når man falder ud af dagpengeperioden ved dagpengeperiodens udløb i 2013, hvorimod den, som falder ud i december 2012, ikke kan modtage noget som helst. Det synes jeg altså er en fuldstændig urimelig forskelsbehandling. Så kan ministeren holde lange foredrag om indfasning af det nye dagpengesystem, men det ændrer ikke ved en fuldstændig urimelig forskelsbehandling imellem borgere, som er i samme situation.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg må sige, at taletiden skal overholdes, ellers skrider tiden, og det er ærgerligt for os alle sammen.

Ministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men der er jo ikke tale om borgere i samme situation; det er jo deri, spørgeren tager fejl og stiller spørgsmålet på en forkert præmis. For hvis man har været ledig i snart 4 år her ved udgangen af 2012, har man været berettiget til dagpenge i næsten 4 år. Dem, der er udfaldstruede efter den 1. januar 2013, er jo den nye gruppe, der kun har været berettiget til dagpenge i 2 år – og så er der en del, der har fået en halvårig forlængelse oveni.

Så man kan ikke sige, at det er borgere, der står i samme situation, tværtimod. Her har vi at gøre med en gruppe af mennesker, der har fået forkortet deres dagpengeperiode, uden at der for alvor har været tænkt over, om der var nogle af dem, der havde behov for en ekstra hånd til at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, der er det gode ved det her forslag, nemlig at vi giver de ufaglærte, der har svært ved at finde arbejde lige nu, fordi de mangler kompetencerne, uddannelse. Dem giver vi muligheden for at få et kompetenceløft, så de kan komme i arbejde.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:52

Ulla Tørnæs (V):

Jeg må tilstå, at jeg slet, slet ikke forstår argumentationen her. Altså, uanset hvordan man vender og drejer det, bliver det jo en forskelsbehandling mellem personer, som er i den samme situation, nemlig personer, som ryger ud af dagpengesystemet. Den ene gruppe har været i dagpengesystemet i en længere periode, fordi dagpengereglerne var sådan; den gruppe, som bliver særbehandlet her, har været i dagpengesystemet i en kortere periode. Altså, vi må antage, at muligheden for at vende tilbage til arbejdsmarkedet – alt andet lige – burde være bedre, fordi man har været kortere tid væk fra arbejdsmarkedet.

Indsatsen bør da sættes ind over for dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er en urimelig forskelsbehandling, og jeg kan slet ikke forstå, at en socialdemokratisk minister kan lægge navn til det her. I stedet burde man jo tage en hel, hel række af andre initiativer, fastholde den 2-årige dagpengeperiode og så tage andre initiativer, der bidrager til, at de ledige får mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo interessant, at det, der tilsyneladende kan forarge partiet Venstre, er, at vi har en socialdemokratisk ledet regering, der gør, hvad den kan for at bistå vores ledige med at komme i arbejde igen, herunder at give f.eks. vores ufaglærte mulighed for at få et kompetenceløft. Men burde jo rette forargelsen et andet sted hen; man burde måske snarere blive forarget over, at der er mennesker, der har så svært ved at komme i arbejde, at de risikerer, at deres dagpengeter ophører, uden at der er tænkt over, hvordan de mennesker kan hjælpes.

Vi har valgt at lave en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden. Vi har lavet en akutpakke, vi har lavet en aftale med de offentlige og private arbejdsgivere om akutjob, og nu giver vi muligheden for et uddannelsesløft. Med andre ord: Vi gør alt, hvad vi kan, og hvad der står i vores politiske magt, for at hjælpe nogle mennesker, der står i en svær situation. Det burde kunne forene også politiske modstandere – i stedet for at give anledning til en teoretisk snak om, hvad man kunne gøre i stedet.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren og til spørgeren.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren fra fru Anni Matthiesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 485

8) Til kulturministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Hvad har ministeren af visioner for fremtidens folkeoplysning?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:54

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op: Hvad har ministeren af visioner for fremtidens folkeoplysning?

Kl. 14:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:54

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg er rigtig glad for at få lov til at svare på spørgsmålet, og vi kunne bruge meget mere tid på det end de 8 minutter, vi har.

Jeg oplever folkeoplysningen som et fuldstændig afgørende element i den måde, vi forstår Danmark på, nemlig at vi har et stærkt civilsamfund, og at vi har en stærk foreningskultur i Danmark. Vi kunne i min optik ikke være foruden.

Det var sådan, at da regeringen tiltrådte, havde man lige vedtaget en ny folkeoplysningslov i 2011, og jeg besluttede, at den nu skulle have ro, og at også det folkeoplysningsdialogforum, der var nedsat af den tidligere regering, skulle have mulighed for at arbejde, og det har de så gjort gennem det sidste år.

Aftalen er, at vi i starten af næste år, altså givetvis i marts-april måned næste år, vil holde en visionskonference om, hvordan folkeoplysningen skal se ud fremadrettet, altså en vision 2.0, kan man sige. Det glæder jeg mig rigtig meget til, for det, vi skal gøre, er at arbejde videre ud fra det gode afsæt, der allerede eksisterer, og så bare blive endnu bedre, for det er så afgørende for et rigt kulturliv og for den måde, vi forstår demokrati på i Danmark, at vi har en stærk folkeoplysning.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Anni Matthiesen, værsgo.

Kl. 14:55

Anni Matthiesen (V):

En af folkeoplysningens kerneopgaver er jo egentlig at give mennesker nogle redskaber til at kunne begå sig både i den tid og i det samfund, som de lever i, og det gør folkeoplysningen bl.a. nu ved at udbyde en del i it-kurser til ældre medborgere, så de også inden læn-

ge, nemlig fra 2015, kan klare opgaven med at kommunikere med de offentlige forhandlinger.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er enig med mig i, at folkeoplysningen på den måde giver de nødvendige bidrag til alle borgere, sådan at de også kan deltage aktivt i samfundsudviklingen, og om ministeren er enig med mig i, at folkeoplysningen faktisk måske også kunne spille en stærkere rolle i forhold til at sikre, at flere borgere bliver involveret i det folkelige liv og også i det lokale demokrati.

Kl. 14:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:56

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren. Hele kernen i folkeoplysningen er spørgsmålet om, hvordan vi som samfund og som nation kan blive klogere, og hvordan vi kan give vores borgere de redskaber og den viden, der gør, at de både er kritiske, kreative og oplagte og kan tale sådan nogle som spørgeren og mig imod, hvis det er det, der er tilfældet, dvs. bliver en virkelig demokratisk vågen befolkning, som altid løfter i fællesskab. Derfor er eksemplet med at gøre de ældre it-vante og få dem til at bruge it-redskaber et godt eksempel. Der er mange, mange eksempler på, hvordan den nye tid også kræver nye tilbud, så vores borgere kan agere fornuftigt i det samfund, der er deres, og i den fremtid, der bliver deres.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:57

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg mener jo, at det er en styrke, at vi har rigtig mange folkeoplysende aftenskoler og foreninger rundtomkring i mere eller mindre alle kommuner. Men jeg kan også godt være bekymret, når jeg ser den store forskel, der er fra kommune til kommune, på de tilskud, der bliver givet. Jeg ved, at den kommune, der tilbage i 2009 gav flest kroner, gav 159 kr. til folkeoplysning, hvorimod den kommune, der gav det laveste tilskud, var helt nede på godt 12 kr. i tilskud. Det er især i udkantsskæderne i Danmark, der gives de lave tilskud, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil gøre noget ved den her egentlig forholdsvis alvorlig store forskel, der er.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:58

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Noget af det, som var det positive, da man vedtog den sidste folkeoplysningslov, var bl.a., at kommunerne skulle have en formuleret folkeoplysningspolitik. Man kan være mere eller mindre enig i de prioriteringer, som den enkelte kommune har også på det her område, men der er jo kommunalt selvstyre, så jeg har hverken mulighed for eller intentioner om at gå ind og pålægge kommunerne et bestemt loft for, hvor mange penge de skal bruge. Men det, der bare er vigtigt, er, at de har en formuleret folkeoplysningspolitik, og jeg håber så på, at de også har ambitioner på området.

Jeg kan her oplyse spørgeren om, at jeg tager et initiativ i december måned – og det kører helt frem til april måned næste år – til et større projekt, som hedder KulturDanmark, og som handler om, hvordan vi snakker kulturlivet op i hele Danmark på tværs af regio-

nerne og får alle aktører til at arbejde sammen. Her kommer folkeoplysningen også ind som et stærkt element.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:59

Anni Matthiesen (V):

Her til sidst vil jeg egentlig gerne spørge ind til, hvad De Radikales vision eller formål egentlig var med at flytte folkeoplysningsområdet fra Undervisningsministeriet. Og hvordan vil ministeren sikre, at der fortsat er den nødvendige kommunikation imellem Kulturministeriet og Børne- og Undervisningsministeriet? Det er også for at sikre, at folkeoplysning også fremadrettet kan bidrage til den forberedende voksenundervisning.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:00

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg skal prøve at gøre det kort. Der er en rigtig god dialog mellem mig og min kollega over i naboministeriet, og vi har løbende møder om, hvordan vi sammen kan løfte det her område, selv om ansvaret i dag ligger i Kulturministeriet.

Når regeringen flyttede folkeoplysningen fra Undervisningsministeriet og over til Kulturministeriet – det har været flytte frem og tilbage igennem tiden – og når det ligger rigtig godt i Kulturministeriet, skyldes det, at det her handler om et alment dannelsesperspektiv. Det vil sige, at der ikke er eksamener involveret. Så jeg synes i hvert fald, at det passer rigtig godt til mit ministerium, og jeg er rigtig glad for, at Kulturministeriet fik folkeoplysningen tilbage, for det har faktisk også været en tradition, at det lå i Kulturministeriet. Men det, der bare er vigtigt, er, at der er en god dialog mellem mit ministerium og de relevante øvrige ministerier, hvor folkeoplysningen har en relevans.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren, tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål. Det er også til kulturministeren, og det er af hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 489

9) Til kulturministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvad er ministerens kommentar til den seneste udvikling i Egedal-svængesagen, mener ministeren, at det er udtryk for kulturel udvikling, når beboerbestyrelsen i Egedal-svænge vedtager at afskaffe julen i et bestemt boligområde, fastholder ministeren, at danske traditioner, herunder julen, er til forhandling, og hvilke grupper og personer mener ministeren at danskerne skal forhandle med?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 15:01

Martin Henriksen (DF):

Hvad er ministerens kommentar til den seneste udvikling i Egedal-svængesagen, mener ministeren, at det er udtryk for kulturel udvikling, når beboerbestyrelsen i Egedal-svænge vedtager at afskaffe julen i et bestemt boligområde, fastholder ministeren, at danske traditi-

oner, herunder julen, er til forhandling, og hvilke grupper og personer mener ministeren at danskerne skal forhandle med?

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:01

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Det er jo tre meget generelle spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg er rigtig glad for, at vi får mulighed for at tage debatten videre fra sidste gang, vi stod her i salen. Da hr. Martin Henriksen stillede mig spørgsmålet første gang, havde jeg aldrig hørt om den konkrete sag. Jeg havde aldrig hørt om problemet med juletræet oppe i Kokkedal. Derfor svarede jeg også meget principielt. Jeg svarede, at det ikke er Folketingets opgave at gå ind og ændre en beslutning, der er blevet truffet på et lokalt niveau af den her beboerforeningsbestyrelse. Det synspunkt har jeg stadig væk. Det skal Folketinget faktisk ikke gå ind at ændre. Vi skal ikke ændre en beslutning, der demokratisk er truffet på det her lokale niveau, uagtet om man er enig i den eller ej.

Det, jeg selvfølgelig efterfølgende har tænkt over, er, om jeg ville have svaret anderledes nu, hvor jeg kender sagen. Det første om forholdet mellem Folketinget og en beslutning truffet lokalt har ikke ændret sig. Det, jeg gerne ville have sagt, hvis jeg havde vidst, hvad sagen gik ud på, da jeg fik stillet spørgsmålet, er jo selvfølgelig, at jeg synes, at noget af det, der er fuldstændig afgørende for dansk demokrati, er, at flertallet har respekt for mindretallet. Jeg kan så kun opfordre den lokale bestyrelse til altid at have det for øje, og jeg håber da, at man i god dansk tradition kan sætte sig ned i mindelighed og i ro og orden og træffe en beslutning, som afspejler det behov, der er i lokalmiljøet. Jeg synes altid, at flertallet skal have respekt for mindretallet, uagtet hvilket niveau det er på i det danske samfund. Det ville jeg gerne have sagt, hvis jeg havde kendt sagen. Det gjorde jeg ikke, og derfor svarede jeg så principielt, som jeg gjorde.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt traditioner er til forhandling: Jamen det er de, for ellers er det ikke levende traditioner. Det er så blevet udlagt i medierne, som om jeg var i gang med at afskaffe julen. Hvis der er nogen, der ikke har lyst til at afskaffe julen, er det mig. Jeg elsker at gå til et juleaftenarrangement med min gamle mor på 86 år. Men jeg kan få mulighed til at uddybe det efterfølgende.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ja, og så skal ministeren ikke næste gang overskride taletiden.
Værsgo, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:03

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg vil sige, at når nu ministeren, som jeg forstår det, denne gang har haft lejlighed til at sætte sig ind i, hvad sagen drejer sig om, så kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke er i stand til at svare mere klart og præcist.

Det, ministeren sagde sidste gang, var jo, at traditioner er til forhandling, og jeg kan så forstå, at ministeren fastholder det synspunkt nu, hvor ministeren har haft lejlighed til at sætte sig ind i, hvad sagen drejer sig om. Og det er meget uheldigt, for så står landets kulturminister jo og sender det signal, både når han ikke ved, hvad han taler om, og når han ved, hvad han taler om, til landets befolkning og til de minoriteter, vi har i Danmark, at vores traditioner er til forhandling.

Der synes jeg da at man må sige, at der er nogle ting, som er en del af fundamentet for det danske samfund, og som ikke er til forhandling. Altså, vores demokrati er ikke til forhandling; det, at vi

fejrer vores kristne højtider i Danmark, er ikke til forhandling – det står vi bomfast på.

Der ville det være befriende, hvis landets kulturminister kunne sende det klokkeklare signal til den pågældende beboerbestyrelse og sige: Ved I hvad, kære venner, det, I har gang i, er ikke en eller anden lokal demokratisk beslutning; det er, at I tyranniserer et lokalområde, fordi I tilfældigvis har fået, hvad der minder om et flertalsdiktatur. Kan ministeren ikke sende det signal?

Kl. 15:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:04

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jamen altså, jeg vil igen fastholde, at traditioner er noget, der udvikler sig over tid. Da jeg var barn og ung, var det sådan, at man langfredag i påsken ikke kunne gå i biografen, og man kunne ikke gå til andre kulturelle arrangementer. By og land lå øde, kan man sige. Jeg tror, at hvis man spurgte unge i dag, ville de slet ikke kunne forestille sig ikke at kunne gå i biografen på langfredag.

Betyder det, at påsken er blevet mindre vigtig? Nej. Traditioner er noget, der lever og udvikler sig, og det var det, jeg mente, da jeg sagde, at traditioner er til forhandling. Det er altid noget, der udvikler sig fra generation til generation. Og det, der gør traditioner stærke, er faktisk, at det er levende traditioner. Så jeg vil stadig væk fastholde, at grunden til, at julen er så stærk, er, at det er en levende tradition, og det vil jeg gerne understrege.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:05

Martin Henriksen (DF):

Jo, men der, hvor ministeren jo efter min opfattelse – og jeg synes stadig væk, det grundlæggende er et skrækeligt signal, som kulturministeren nu sender, det vil jeg fastholde – går afgørende galt, er der, hvor ministeren taler om, at traditioner udvikler sig. Her er der jo ikke tale om, at en tradition er blevet udviklet; her er der tale om, at man har afviklet en tradition. Det er noget andet. Det er jo ikke det, ministeren står der og taler om – det er jo noget andet, det her. Det er jo dybt principielt, og jeg forstår simpelt hen ikke, at landets kulturminister ikke kan se det.

De er ikke i gang med videreudvikle danske traditioner, de har ikke fundet på en ny måde at fejre julen på i det pågældende område. De har vedtaget, at man afskaffer julen i det pågældende beboerområde, i hvert fald i det offentlige rum. Og det synes jeg da er forfærdeligt, at landets kulturminister ikke er i stand til at se det.

Kan ministeren ikke se, at her afvikler man traditionerne, man udvikler ikke traditionerne?

Kl. 15:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:06

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at jeg svarer principielt på spørgsmålet, om traditioner lever, og hvordan traditioner lever, altså hvad der skal til.

Hr. Martin Henriksen spørger så konkret i forhold til sagen oppe i Kokkedal, og som jeg også klart understregede, synes jeg, at flertallet skal respektere mindretallet. Jeg synes, at det er en dårlig beslutning, man har truffet. Men jeg vil ikke som medlem af Folketinget –

og i det her tilfælde som minister – gå ned at ændre en beslutning, der er truffet på lokalt niveau.

Altså, det er noget af det, som jeg synes er kernen i dansk demokratiforståelsen, nemlig den måde, vi har bygget samfundet op på, og at vi respekterer niveauerne lokalt, regionalt og nationalt. Derfor vil jeg ikke gå ind i det, uagtet hvor uenig jeg er, og det har jeg også understreget igen i alt, hvad jeg har sagt. Jeg synes, det er en dårlig beslutning, man har truffet. Jeg synes, at flertallet skal respektere mindretallet, og så har jeg svaret, når jeg er blevet spurgt helt principielt om, hvad jeg mener der skal til for at en tradition lever: at den udvikler sig.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:08

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er rystende, at kulturministeren ikke er i stand til at se det. Hvordan kan kulturministeren have den opfattelse, at det, der foregår i et boligområde, er en udvikling af dansk kultur og af danske traditioner? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Altså, kulturministeren må klokkeklart sige: I er i gang med at afvikle noget, som rigtig, rigtig mange i det her land sætter pris på, som rigtig mange i det her land betragter som en fuldstændig naturlig del af det at være dansk, og I skal ikke afvikle det, kære venner. Og som kulturminister bør man sige til dem: Træf en anden beslutning, og i øvrigt er vores traditioner ikke til forhandling; vi forhandler ikke om vores traditioner, vi står fast på vores traditioner.

Kan landets kulturminister virkelig ikke engang få sig selv til at sige det, på trods af at han er radikal?

Kl. 15:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:08

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jeg svarer så nuanceret, som jeg overhovedet kan, på det her spørgsmål, for der er mange følelser involveret i det.

I forhold til beboerne i Kokkedal synes jeg, at de skal holde den største og dejligste og kærligste julefest overhovedet, uagtet hvad en lokal bestyrelse har truffet af beslutninger – altså om man vil bruge bestyrelsespenge på det eller ej. En eventuel dum beslutning i en bestyrelse skal på ingen måde forhindre gode borgere i at holde en god tradition i live. Det har jeg sagt, og det mener jeg.

Det ændrer ikke ved, at jeg fastholder magtdelingen mellem det lokale, regionale og nationale niveau, når vi snakker om demokratiske beslutninger. Hvis man synes, at det er et problem i Dansk Folkeparti, så er det Dansk Folkeparti, der har et problem – og ikke undertegnede.

Kl. 15:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet, og det er spørgetiden i det hele taget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om udbyttedeling ved anvendelse af genetiske ressourcer.

Af miljøministeren (Ida Auken).
(Fremsættelse 15.11.2012).

Kl. 15:09

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det er hr. Henrik Høegh fra Venstre som første taler. Forhandlingen er åbnet.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Miljøministeren foreslår med L 70, at der kommer et forbud mod anvendelse af plantegenetiske ressourcer, der er erhvervet i strid med lovgivning om adgang til disse ressourcer i andre lande. Hvis jeg skal sige det på rigtig godt dansk, kan jeg starte med at sige, at hvad angår stort set samtlige kornsorter, vi bruger i de vest-europæiske lande i dag, er deres fædre hentet ved flodbredderne ved Eufrat og Tigris, og så er de udviklet videre derfra. Det sker faktisk også i dag, at man tager til Eufrat og Tigris og henter noget af det oprindelige genetiske materiale for at få noget ny modstandskraft ind i de her højt forædlede sorter. Det nye i det her er altså, at tyrkerne så kan sige, at de lige tror, de skal have lidt royalty af det, hvis man er nede at hente frø fra nogle af de her sorter.

Derudover giver lovforslaget også mulighed for, at den danske minister på samme måde kan fastsætte regler for, hvordan man kan hente planteressourcer, genetiske ressourcer i Danmark, og alt dette er for at leve op til Nagoyaprotokollen, som netop skal forhindre biopirateri, hvor man altså kan hente og udnytte andre landes ressourcer uden tilladelse og uden en aftale om eventuel udbyttedeling. Vi i Venstre er naturligvis for, at ulandes og andre landes indtægter fra egne ressourcer beskyttes bedst muligt, og vi er for, at store selskaber ikke kan udnytte fattige landes ressourcer til at udvikle f.eks. kosmetik og medicin uden en aftale. Så det er godt, at der nu kommer de her regler, som sikrer større retssikkerhed og gennemsigtighed i brugen af ressourcer.

Så dog lige en lille løftet pegefinger, for skal det her virke, er vi også med på, at der skal være kontrol på det her område. Men man skal måske overveje, om det også her er nødvendigt at give adgang til privat bolig uden en retskendelse. Det var måske lige at overtræde, hvad der er nødvendigt. Men generelt er Venstre for det her lovforslag.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Torben Hansen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Biopirateri er for mange et underligt og måske også et noget fjernt begreb, men ikke desto mindre er det et ganske alvorligt problem i mange tredjeverdenslande, hvor genetiske ressourcer i alle afskygninger – dyr, planter og alle mulige andre ting – bliver bortført, uden at ophavslandene får et økonomisk udbytte ud af det, også kaldet udbyttedeling i det her lovforslag. Så ikke alene kan biopirateri formindske biodiversiteten i landene, men de går også glip af nogle indtægter, og det er indtægter, som reelt kan medvirke til at beskytte de naturlige ressourcer, der nu engang også er i landene.

Hvad bliver de her genetiske ressourcer så brugt til? Jo, de bliver brugt i et utal af produkter og forskningsprojekter og i bioteknologi – groft sagt i alt fra medicin til parfume. Derfor er det meget tilfredsstillende, at der nu med den her lovgivning tages skridt til, at Danmark kan ratificere protokollen mod biopirateri, og at der også sikres en dansk anmelderordning.

Socialdemokratiet ser det her lovforslag, som det ligger her, og den bagvedliggende Nagoyaprotokol som meget væsentlige skridt til at sikre, at der i ulandene også bliver midler til at beskytte den biodiversitet, som der er rigtig mange der har kig på, og desværre også rigtig mange der udnytter fuldstændig skånselsløst, uden at der sikres midler, der går den anden vej, når man udnytter ressourcerne. Det kommer så til at ske med den her protokol, og derfor kan vi varmt støtte det her lovforslag.

Jeg skulle med de bemærkninger også hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at de selvfølgelig også varmt tilslutter sig lovforslaget.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti synes også, at det er godt, at man tager nogle skridt på det her område og ligesom sikrer, at de lande, der leverer generne, selvfølgelig også får en belønning for det og får noget ud af det.

Der er blevet snakket om de royalties, man normalt betaler. Vi kender nogle af de store firmaer, som jo i dag er bremseklodser i nogle af de her udviklingslande, som jo egentlig bare skal have noget ganske almindeligt korn, men så skal de betale en stor sum for at få lov til at høste deres eget korn. Det er jo mærkeligt. Derfor er det også vigtigt, at vi ligesom sikrer dem. Det kan vi gøre ved at sikre de genetiske ressourcer. Så kan vi bevare nogle egenskaber i bl.a. korn. Det kan også være medicin og den slags ting, som vil være til gavn for alle.

Der er bl.a. også blevet nævnt det her med adgang til private. Hvorfor bliver det hver eneste gang ligesom sagt, at nu kan man gå ind på private grunde, altså ind i virksomheder, uden retskendelse og foretage en ransagning? Det er vi meget betænkelige ved, men vi kan godt se, at der er nogle steder, hvor det også er nødvendigt, men vi synes, at man altid skal have det i en afmålt dosis.

Det, der også er faldet os for brystet i den lov, der her er lagt op til, er, at den ikke gælder for Grønland og Færøerne. Vi kunne godt tænke os at få uddybet, hvorfor den ikke gælder der, for biopirateri kan jo foregå hvor som helst. Vi ved jo, at der også er nogle særlige planter og specielle dyr på Grønland, som man selvfølgelig også skal beskytte der.

Vi må sige, det er vigtigt, at vi bekæmper biopirateri, og vi støtter også forslaget her. Så der er vist ikke meget mere at sige om det. Tak for ordet.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, at det her bliver nogen kæmpe debat. Som det er blevet nævnt, er hovedformålet med lovforslaget at forhindre biopirateri. SF støtter lovforslaget, fordi det vil medvirke til at forhindre, at lan-

des genetiske ressourcer hentes og udnyttes uden nødvendige tilladelser, og uden at oprindelseslandet får andel i udbyttet – hedder det – fra ressourcernes udnyttelse. Så SF vil også stemme for lovforslaget.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance har ingen principielle bekymringer over, at der gives samtykke til at underskrive protokollen her om udbyttedeling ved anvendelse af genetiske ressourcer. Vi accepterer, at der indføres en anmeldelsesordning for indsamling af disse ressourcer fra vildtlevende arter, så de kan spores og deres legale status kan dokumenteres i de efterfølgende led.

Vi noterer os dog, som også andre har gjort her fra talerstolen, at Advokatrådet er af den opfattelse, at der kun bør gives myndigheder adgang til privat ejendom uden retskendelse i tilfælde, hvor der er nærgående risiko for, at formålet med tilsynet, som de skriver, på uoprettelig måde ellers ville forspildes. Der er altså en eller anden fin sontring her, vi må ind og have fat i. Det er der flere der har noteret sig. Det kan ikke være sådan, at vi, hver eneste gang vi laver miljølovgivning herinde, med raske skridt går ind på folks enemærker. Om det generelt vil være tilfældet her eller det kun er i meget specielle tilfælde, ved jeg ikke. Det vil vi selvfølgelig gerne have belyst.

Ellers er vi indstillet på at støtte forslaget.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal beklage, at jeg kom for sent. Det skyldes, at jeg har deltaget i vigtige forhandlinger – i øvrigt sammen med hr. Jørn Dohrmann, som derfor også har en god forklaring på, at han kom for sent. Det kan trække længe ud, når vi skal forhandle.

Min hovedpointe her er sådan set bare at sige, at vi synes, det her lovforslag er et rigtig godt og fornuftigt lovforslag, som vi gerne vil støtte. Vi synes, det er vigtigt, at man på den her måde tager hensyn til de genetiske ressourcer, der findes i den fattige del af verden. Vi bemærkede, at der er nogle, der i nogle høringssvar undrer sig over, at man gennemfører det her som sådan en ensidig foranstaltning, hvor Danmark tilkendegiver, at vi vil undlade at gennemføre en sådan import, selv om det sker i forhold til lande, der måske ikke har tilsluttet sig det. Men set på baggrund af, hvordan de internationale forhold er her, synes vi, det er rigtig godt og fornuftigt. Så jeg vil bare sige, at Enhedslisten støtter lovforslaget.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 15:19

Miljøministeren (Ida Auken):

Mange tak. Jeg var også lidt rystet, da jeg hørte, at Enhedslisten og DF har siddet og forhandlet i smug. Det er selvfølgelig altid meget bekymrende, men vi må gå ud fra, at det er vigtige ting, det drejer sig om. Så jeg synes, at det er rigtig fint, at alle er kommet, og jeg vil også meget gerne begynde med at takke ordførerne for den meget

positive modtagelse af og opbakning til initiativet om at bekæmpe biopirateri.

Med det her lovforslag vil det blive nemmere at forhindre biopirateri, hvor landes genetiske ressourcer, altså dyrearter og plantearter og andre ting, bliver hentet og udnyttet, uden at man har en tilladelse, og uden at man ligesom deler fortjenesten med de lande, man henter tingene fra. Det vil f.eks. betyde, at ulande sikrer sig indtægter, når store selskaber bruger landenes natur til at udvikle f.eks. medicin og kosmetik. Det kunne være en enzymvirksomhed, der anvender mikroorganismer indsamlet i Afrika til at udvikle nye enzymer til fremstilling af f.eks. biobrændstoffer.

Udbyttedeling er nødvendig ikke kun af retfærdighedsmæssige grunde, men også fordi det skaber midler til at bevare de rige naturressourcer, der findes i de lande, som nok er fattige, men som har ansvaret for en meget rig natur. Det er altså det, at man sikrer, at der gives nogle penge for at lade tingene stå og ikke hakke regnskoven ned. Det kan godt føles som den nemmeste måde at tjene penge på, men hvis man faktisk også kan tjene nogle penge på at lade regnskoven stå og bevare de mange, mange muligheder for udvikling, der er knyttet til naturen, så er det jo en rigtig win-win-situation.

Lovforslaget indeholder de regler, der er nødvendige, for at Danmark kan ratificere Nagoyaprotokollen, som er med til at gøre ulandene bedre rustet til at opnå aftaler om en retfærdig fordeling af udbyttet fra de genetiske ressourcer. Vi skal have klare og gennemskuelige regler på området. Det fremmer retssikkerheden for alle parter og medvirker dermed til at åbne for adgangen til de genetiske ressourcer, som vores forskere og vores industri har behov for. Der vil jo være virksomheder, der kan være bange for at blive beskyldt for tyveri, hvis det har været svært at få en aftale med det land, hvor man gerne vil gå ind og have noget, og det kunne være meget skadeligt for deres image, hvis det blev til en stor historie. Nu får de faktisk et regelsæt at gøre det her inden for, så min fornemmelse er også, at der er rigtig mange virksomheder, der er glade for Nagoyaprotokollen.

Lovforslaget skal sikre, at leverandørlandenes krav om deling af udbyttet ved brugen af de genetiske ressourcer også kan opretholdes, når ressourcerne forlader leverandørlandet. Derfor indeholder forslaget et forbud mod at anvende genetiske ressourcer, der er erhvervet i strid med leverandørlandets regler.

Danmark har været førende i EU-forhandlingerne om Nagoyaprotokollen, og under det danske EU-formandskab har det været en prioritet for regeringen at medvirke til en hurtig og effektiv gennemførelse af protokollen. Det her lovforslag er et led i den strategi, og jeg har også arbejdet for en hurtig EU-ratifikation af protokollen. Der er nu fremsat forslag til en EU-forordning om gennemførelse af protokollen på fællesskabsplan, og lovforslaget giver mulighed for at gennemføre forordningsforslaget i dansk ret.

Idet jeg takker for den velvillige modtagelse af lovforslaget, glæder jeg mig til samarbejdet med udvalget i det videre arbejde med lovforslaget.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om Kort- og Matrikelstyrelsen. (Fri anvendelse af visse data samt varetægelse af søopmåling).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 15.11.2012).

Kl. 15:23

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Henrik Høegh for Venstre.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Dette lovforslag er jo en ændring af lov om Kort- og Matrikelstyrelsen. Det er et led i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi, der har til formål at anvende digitalisering og it aktivt til at modernisere og effektivisere opgavevaretagelsen i denne sektor.

Det er meningen, at den digitaliseringsaftale, der er indgået mellem regeringen og KL, skal udmøntes, og det vil give miljøministeren mulighed for at beslutte, at Kort- og Matrikelstyrelsen kan stille de såkaldte grunddata frit til rådighed for andre – både andre offentlige myndigheder, virksomheder og borgere – som herefter slipper for at betale for anvendelse af disse data. Samtidig skal lovforslaget medvirke til at lette anvendelsen af grunddata, således at den offentlige forvaltning anvender samme data som grundlag for administrationen hele vejen rundt.

Aftalen mellem regeringen og KL om grunddata skal også medføre, at arbejdsgange og processer i den offentlige forvaltning lettes, og det kunne måske oven i købet betyde besparelser – det lyder jo rigtig godt.

Også erhvervslivets administrative byrder skal lettes, ved at samme data anvendes hele vejen rundt i den offentlige forvaltning, således at kommunikationen mellem offentlige myndigheder og erhvervslivet bliver nemmere.

Det er sådan, at data altid er omfattet af aftalen. Det udgør således på den måde en del af en ensartet infrastruktur på området i det her land. Hertil kommer jo, at der – i hvert fald ifølge lovforslaget, og jeg tror også selv på det – ligger betydelige samfundsøkonomiske gevinster ved at få den her ensartethed i de anvendte data.

Så under alle omstændigheder skulle det her lovforslag gerne frigøre ressourcer, lette administration og ikke mindst mindske bureaukratiet i det private kontakt med det offentlige. Det er alt sammen noget, som vi i Venstre kan støtte. Vi er selvfølgelig også lidt opmærksomme på det, der står i hørings svarene om private, og er også optaget af, at der stadig væk vil være nogle muligheder for, at private kan få fine produkter og kan videreudvikle på de fritilgængelige produkter.

Så generelt er vi i Venstre tilhængere af lovforslaget. Vi har dog behov for at spørge lidt mere uddybende ind til, hvad det her kan få af betydning for fremtidig innovation og konkurrenceevne på området. Altså, vil innovation og forskning på det her område stadig også rette sig mod det kommercielle marked, eller kan det være, at det alene vil rette sig mod det, som man mener at det offentlige kan have behov for og vil købe? Det tager vi under udvalgsarbejdet.

Så har jeg nogle tillægsspørgsmål, som måske ligger lidt i periferien. Der står lidt om det. Vi ved, at der er problemer med, hvor hurtigt man får lavet søopmålinger i de grønlandske farvande, og jeg skal blot spørge her, om denne nye – eller manglende – form for finansiering har betydning for de søopmålinger. Vi kan se, at Grønland er fritaget, men den samlede finansiering er måske truet, på grund af at det nu stilles frit.

Endelig har vi også spørgsmål til, om ministeren har gjort sig overvejelser om frigørelse af det her kortmateriale. Noget af det ligger i Forsvarsministeriet, andet i Kort- og Matrikelstyrelsen. Ikke mindst med hensyn til store passagerskibes sejlads i grønlandske farvande håber jeg, at alt, hvad der overhovedet kan frigøres for at sikre den store sejlsende turisme, der er i de grønlandske farvande, også ved denne lejlighed bliver givet fri, således at man ikke har været ansvarspådragende ved at tilbageholde noget, som kan være årsag til en ulykke i de grønlandske farvande.

Generelt er vi dog positive, men vi har et par spørgsmål.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det er hr. Torben Hansen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Der er store samfundsmæssige gevinster ved det her forslag, for i al sin enkelthed går det jo sådan set ud på, at der bliver fri anvendelse af nogle af de grunddata, der er for alle, og som stilles til rådighed af Kort- og Matrikelstyrelsen. Det er et meget vigtigt skridt i digitaliseringsstrategien og er da også en udløber af en fælles aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Det betyder jo, at Kort- og Matrikelstyrelsens grunddata kan udveksles frit mellem myndigheder, borgere og virksomheder.

Det vil give nye muligheder, og det fremgår også af en del af høringssvarene. Som jeg ser det, som Socialdemokratiet ser det, vil det her forslag rent faktisk kunne være med til at skabe vækst og udvikling i den private sektor og samtidig spare den offentlige sektor – i det her tilfælde mange kommuner – for både omkostninger og administration. Og ikke alene er det virksomheder og den offentlige sektor, der får glæde af det her, men borgere og foreninger m.m. får også glæde af at kunne bruge det her. Det vil give nogle spændende nye digitale muligheder, som den teknologiske fantasi, som vi har i dag, vel et eller andet sted ikke helt kan regne ud hvordan vil være om ganske få år, men i hvert fald kommer der nogle nye muligheder ud af det.

Forslaget, som vi ser det, vil også være med til at skabe mere gennemsigtighed og bedre service for borgerne, da alle myndigheder vil anvende det samme grundlag i sagsbehandlingen og afgørelsen.

Socialdemokratiet støtter varmt det her forslag, da det jo i en eller anden grad vil demokratisere de grunddata, som er udvalgte, dvs. matrikelkort, topografiske kort, grundlæggende landkortdata og Danmarks højdemodel. Det giver gevinster for borgerne, det giver gevinster for virksomhederne, og det giver gevinster for den offentlige sektor – gevinster, som er fuldstændig altafgørende for Danmarks fortsatte digitale udvikling.

Så vi støtter selvfølgelig varmt forslaget, og jeg skulle også hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at det gør de også.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo ikke de store forslag, vi har med at gøre i dag, men det er, som vi ser det i Dansk Folkeparti, forslag, der også er vigtige. Man kan i forhold til den offentlige digitalisering, som sker rundt omkring, også sige, at det her jo er et led i den plan, der ligger. Nu har man mellem KL og regeringen lavet en aftale om det her, som vil være til gavn for både kommunerne, for det offentlige system og for

det private. Der kan vi jo kun hilse det velkommen, at man på det her område fremadrettet kan spare nogle penge.

Det, der også er vigtigt for den enkelte borger, er jo, at man får nogle grunddata til rådighed, så man kan se, hvad der er af muligheder i det her område. Er der måske nogle restriktioner? Er de oplysninger, man har i det offentlige system, egentlig de samme? Det er jo vigtigt for alle parter. Og hvis man så kan spare nogle omkostninger, er det jo også værd at tage med.

Det er også værd at tage med, at man – sådan som vi ser det – får mindre bureaukrati, og også, at man ligesom får nogle andre til at være medspillere, hvis man skal have nogle nye data ind – det kan være i forhold til søkort, altså opmåling og den slags ting. Det stiller vi os positive over for.

Det er også nævnt i forslaget her, at bl.a. Dansk Cyklist Forbund og andre kunne få gavn af, at der her er nogle kort, som man kan bruge til måske at få nogle oplevelsesture, og hvor man undervejs kan få noget motion, og hvis man så også kan få en cykeltur ud af det, der måske er – kan vi sige – lidt bedre, så hjælper vi også gerne ministeren med at få det her igennem udvalget.

Så man kan sige, at vi går den digitale vej. Vi kender det fra den digitale tinglysning. Det fik ikke nogen nem start. Men det er da kommet i gang, og vi er derfor også parate til at gå videre ad den her vej. Så vi ser positivt på udvalgsbehandlingen. Tak.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Der er givet nogle udmærkede beskrivelser af, hvad det her lovforslag går ud på. Jeg vil egentlig sige det på den måde, at jeg faktisk opfatter det som en meget naturlig ting, at Kort- og Matrikelstyrelsens grunddata bliver stillet til rådighed for det omgivende samfund, både offentlige myndigheder og det private. Jeg har egentlig svært ved at se, at man skulle kunne finde på nogle argumenter imod det her lovforslag. Den debat, der indtil videre har været, tyder også på, at det er svært at finde på argumenter imod det.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Per Clausen for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Eigil Andersen og andre har sagt, at det her er et rigtig fornuftigt lovforslag. Det er et lovforslag, hvis udgangspunkt er, at hvis man giver borgere og virksomheder adgang til den information, de data og den viden, der findes i den offentlige sektor, kan det skabe udvikling og forbedring af demokratiet, forstået på den måde at almindelige mennesker gratis får adgang til nogle informationer, som de måske ellers skulle betale for i dyre domme. Det gør de også ud fra det grundprincip, at de informationer, der på den måde er opsamlet og findes i den offentlige sektor, selvfølgelig er vores allesammens. Jeg synes, det er et rigtig godt og flot lovforslag, der ligger her, og det viser, at der også kan komme visionære ting ud af det, når man snakker om digital strategi, og når KL forhandler med regeringen. Det synes jeg da at vi skal være meget, meget glade for.

Der er både det element, der handler om borgernes bedre muligheder, og der er det element, der handler om, at det her alt andet lige giver bedre og nemmere mulighed for borgerne til at kommunikere med den offentlige sektor, når de har brug for det. Det gør det muligt

at bruge internettet og den digitale del af verden på en måde, som også i den her sammenhæng er overskuelig og overkommelig for almindelige borgere. Så på den måde er det rigtig godt.

Jeg synes jo også, at det er udtryk for en meget god og fornuftig tilgang til den erhvervspolitiske dimension, at man ligesom siger, at det faktisk er vigtigt for at kunne drive virksomheder og tjene penge i det her land, at der findes en offentlig infrastruktur, som fungerer, og som står til rådighed for både erhvervsliv og borgere, uden at man betaler ekstra for det. Jeg synes, det ville være dejligt, hvis det var et synspunkt, der måske kunne brede sig til andre områder, for vi opfatter jo ofte det, at noget stilles til rådighed for borgerne eller virksomhederne, uden at de betaler for det, som sådan en slags uskik, som noget, der skal gøres op med, fordi det er vigtigt, at der er brugerbetaling, sådan at man kommer til at betale det, det koster. Her går vi så den modsatte vej, og vi gør det i fuldstændig enighed mellem de politiske partier – tror jeg nok; det vil jo vise sig, om enigheden er total – og det synes jeg faktisk er rigtig godt og rigtig positivt.

Jeg håber på, at det her lovforslag på den måde kan markere en indgang til, at vi også udvider den måde at tænke på til andre områder, så man som i det her tilfælde er villig til at sige, at det godt kan være, at der er en enkelt virksomhed eller to, der får lidt forringede vilkår med hensyn til at tjene penge, men at vi ved at gøre det kan sikre, at borgerne i det her land får bedre vilkår, får bedre muligheder for at få information, får bedre mulighed for at kommunikere med den offentlige sektor. Og samtidig skaber vi for erhvervslivet som helhed bedre muligheder for at drive virksomhed, tjene penge og skabe arbejdspladser, så det er jo faktisk et rigtig fornuftigt tiltag, der foreligger.

Så Enhedslisten kan i hvert fald sige, at vi i lighed med de partier, der indtil nu har haft ordet, helt klart støtter det her lovforslag.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Villum Christensen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Vi finder i lighed med de øvrige partier, at der vil være overordentlig store samfundsgevinster at indhente, hvis man som her kan lykkes med at få implementeret en digital fællesoffentlig datainfrastruktur som grundlag for sagsbehandling på tværs af myndigheder. De fælles standarder her tror jeg er en rigtig god idé. Det er selvfølgelig en stor og kompliceret opgave, men det er også nødvendigt, hvis vi skal mene noget med det, når vi siger, vi vil effektivisere i den offentlige sektor.

En lille bekymring kan dog ligge i, at visse virksomheder har ernæret sig på det her område, det kan vi jo se af høringsvarene. Så jeg synes, det kunne være interessant at få belyst, hvor mange det vil gå ud over – mere for at det ikke bliver alt for positivt, vil jeg sige til hr. Per Clausen. Det kan ikke være rigtigt, at vi over night skal fjerne forretningsgrundlaget for virksomheder. Men jeg noterer mig da også med tilfredshed, at Kort- og Matrikelstyrelsen fortsat udbyder opgaverne, så de private får noget at lave på det her område. Det er rigtigt, synes jeg, når hr. Per Clausen siger, at vi jo egentlig har en model for, hvordan vi kan skabe udvikling generelt ved at designe den offentlige sektor sådan, at den bliver mere tilgængelig for også private virksomheder. Så jeg synes, det er fantastisk, hvis vi kan slutte med sådan en enighed her. Jeg tror heller ikke, at debatten vil vare ret meget længere, så det varer vist ikke så længe, før ministeren skal have ordet. Tak.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Først er det fru Benedikte Kiær, De Konservative. Værsgo.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Tak. Vi står her med en udmøntning af den aftale, som regeringen og KL har indgået, om den fællesoffentlige digitalisering, og der ligger rigtig mange spændende og positive elementer i det her lovforslag. Vi hæfter os meget ved de gevinster, som bliver fremhævet i forslaget, når man stiller forskellige former for grunddata til rådighed. Det er nogle positive gevinster, som helt klart er værd at hæfte sig ved, også i forhold til ikke kun det offentlige, men også det private. Så vi er positivt indstillet over for det her lovforslag.

Vi vil gerne lige have drøftet i udvalget de henvendelser, der er kommet, bl.a. fra en aktør, som mener, at der er nogle konkurrencemæssige spørgsmål omkring det her. Det synes vi er væsentligt at vi får diskuteret godt og grundigt igennem, sådan at vi sikrer os, at det, vi gør med det her lovforslag, er fuldstændig efter bogen. Så det, vi kan sige umiddelbart fra konservativ side, er, at vi kan støtte lovforslaget, men gerne lige vil drøfte de henvendelser, der er kommet.

Så vil jeg lige i forbindelse med det forrige lovforslag undskyldte, at jeg ikke nåede op på talerstolen, men var optaget af et forhandlingsmøde om atomaffald. Der er jo mange ting, vi skal spænde over, og derfor kunne jeg simpelt hen ikke rent fysisk nå over i Folketingssalen. Men jeg vil blot sige fra Det Konservative Folkepartis side, at det kan vi støtte – det var L 70 – og vi synes, det er et godt forslag.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det miljøministeren, værsgo.

Kl. 15:39

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget positive modtagelse af det her lovforslag. Det er sådan set også et af de lovforslag, jeg er rigtig, rigtig glad for at fremlægge og meget stolt over, fordi det sådan set giver en gevinst for rigtig mange mennesker. For det første er det at give de her offentlige data fri noget, der kan bruges meget aktivt i processen med at få moderniseret den offentlige sektor. Det kan bruges til at udvikle bedre ydelser til borgerne, og det kan bruges til at skabe vækst i den private sektor.

Helt konkret gør lovforslaget det muligt, at vi kan stille geografiske grunddata på Kort- og Matrikelstyrelsens område frit til rådighed for alle. Grunddata om f.eks. personer, virksomheder, ejendomme og geografi bruges igen og igen på tværs af hele den offentlige sektor. Grunddata er et vigtigt element i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi for 2011-2015, hvor regeringen og KL har aftalt, at grunddata skal være fælles digitalt grundlag for myndighedernes forvaltning. Derfor skal grunddata stilles til rådighed for alle, så de bl.a. kan indgå i den digitale kommunikation mellem myndigheder, borgere og virksomheder. Stadig flere opgaver bliver nemlig løst digitalt på tværs af enheder, forvaltninger og sektorer, og de geografiske grunddata er helt centrale, fordi rigtig mange problemstillinger har en geografisk dimension. F.eks. bliver sagsbehandlingen mere effektiv og præcis i byggesager, i forbindelse med ansøgning om husdyrgodkendelser og i høringer om miljøsager, når borgere og virksomheder har adgang til præcis de samme geografiske grunddata, som myndighederne bruger. Sagsbehandlingen bliver enklere for borgere og virksomheder, den digitale dialog går hurtigere, og vi får skabt større gennemsigtighed i forvaltningen.

Frie geografiske grunddata vil samtidig give den private sektor helt nye muligheder for forretningsudvikling, for at lave helt nye produkter. Et eksempel kunne være en portal, der samler informationer om en ejendoms belåning, vurdering, servitutter, energimærke og risiko for oversvømmelse. Det vil kunne bruges af huskøbere, banker, forsikringsselskaber og ejendomsmæglere. Kombinationen af frie data og virksomhedernes kreativitet kan skabe nye produkter og nye virksomheder, også nogle, som jeg tror vi dårligt kan forestille os på nuværende tidspunkt. Samtidig vil vi kunne se en udvikling af nye apps til det stigende smartphonemarked med f.eks. GPS-modtagere. Det kunne f.eks. være en løsning, der kan give overblik over, hvor den nærmeste parkeringsplads er.

Som borgere får vi adgang til en række informationer, som vi kan bruge i vores fritid. Det bliver allerede efterspurgt af orientingsløbere, spejdere og slægtsforskere, som gerne vil have hurtigere og lettere adgang til den skatteboks af geografiske informationer, som findes hos Kort- og Matrikelstyrelsen. Og i parentes sagt tror jeg også, Kort- og Matrikelstyrelsen er rigtig glade for at få et folkeligt element, for nogle gange kan det være meget svært at finde rundt i GIS- og FOT-data. Så det, at de lige pludselig virkelig får fat i folkeligheden, er jeg sikker på at en af mine styrelser er utrolig glad for.

Med frie geografiske grunddata vil det f.eks. være muligt for en lokalhistorisk forening at undersøge og dokumentere en bys eller et sogns fysiske udvikling gennem de sidste 150 år og vise den på kort på deres hjemmeside. Der er store samfundsmæssige gevinster ved at stille offentlige data frit til rådighed, data, som skatteborgerne jo har været med til at betale for én gang. Gevinsten i den private sektor ved at stille Kort- og Matrikelstyrelsens geografiske grunddata frit til rådighed skønnes inden for en kortere årrække at være op mod 100 mio. kr. om året. Hertil kommer de effektiviseringer, som vil blive opnået i den offentlige sektor, og der vurderer man, at det vil være op mod 300 mio. kr., når forslaget er fuldt indfaset i 2020.

Der har været bekymring for, om forslaget vil kunne begrænse forretningen for nogle private leverandører af kortdata. Til det vil jeg sige, at det er rigtigt, at forslaget kan betyde, at nogle få kortproducenters indtjening begrænses. Men som sagt er der store samfundsmæssige fordele ved at stille de geografiske grunddata fri, og de fordele vil være langt større end det mulige tab hos enkelte private leverandører. For mig vejer gevinsten for de mange, for samfundet, for alle de mange virksomheder og for myndighederne altså tungere end ulemperne for de ganske få. Vi kan ikke vende ryggen til udviklingen og undlade at udnytte det potentiale, som digitalisering og ny teknologi giver os for at modernisere og for vækst. Vi bygger jo også broer, selv om det en gang imellem går ud over færgeruter. Jeg har også noteret mig, at en række virksomheder hilser initiativet særdeles velkommen og ser store muligheder for, at den private sektor kan videreførde de frie geografiske grunddata og udvikle nye digitale produkter.

Initiativet med frie grunddata er i øvrigt helt i tråd med den internationale udvikling, hvor stadig flere lande sætter data fri. Inden for de seneste år har England, Holland og Finland således givet deres offentlige landkortdata fri.

Jeg vil slutte med at understrege, at frie grunddata vil gavne både den offentlige sektors effektivitet og innovationen og værdiskabelsen i hele samfundet, og på den måde bliver grunddata simpelt hen fremtidens digitale råstof.

Kl. 15:44

Så var der et par spørgsmål. Der var et sådan set meget ret relevant spørgsmål om, hvorfor f.eks. søkort ikke indgår i den her pulje. Der er det jo sådan, at nogen skal betale for de kort, der bliver lavet, og søkortene bliver langt hen ad vejen finansieret af den internationale skibsfart, men det, der vil gavne Danmark, danske virksomheder og danske myndigheder, udgør en meget, meget lille del i forhold til de penge, vi bruger til at betale for produktionen af søkort.

Så altså, de kort, vi betaler for én gang i Danmark, kommer det danske samfund, danske virksomheder og danske myndigheder til gode.

Der er meget få til at betale de kort, vi skal have produceret i f.eks. Grønland; det er en kæmpestor opgave, og vi mener ikke, at der er nogen speciel gevinst for det samfund, der i så fald skulle betale for opmålingen, som opvejer det, som de internationale rederier f.eks. betaler ved at få søkortene oppe i Grønland.

Så på den måde er der sådan set meget god logik i, at vi får gavn af de kort, vi betaler for, og at det med hensyn til de internationale kort for søområdet er dem, der bruger de kort, der er med til at finansiere, at vi får lavet dem. Vi ved jo alle sammen, at opgaven er enorm, så det er virkelig et sted, hvor jeg foreslår, at hvis vi finder nye midler til det her, er det ikke til at sætte kortene fri deroppe, men til at få lavet endnu flere kort.

Med de ord ønsker jeg en god viderebehandling af forslaget og ser frem til en rigtig god dialog under udvalgets arbejde.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:46

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. november 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:47).